ĢENERĀLADVOKĀTA PAOLO MENGOCI [PAOLO MENGOZZI]
SECINĀJUMI,
sniegti 2015. gada 19. novembrī[1]

Apvienotās lietas C-186/14 P un C-193/14 P

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. un citi
pret
Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd
un
Eiropas Savienības Padome
pret

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd

Apelācija — Dempings — Regula (EK) Nr. 384/96 — 3. panta 5., 7. un 9. punkts — 6. panta 1. punkts — Dažu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu imports — Galīgais antidempinga maksājums — Zaudējumu draudu noteikšana — Datu par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām ņemšana vērā — Pārbaudes tiesā apjoms

I – **Ievads**

1. Ar savām attiecīgajām apelācijas sūdzībām *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s.* u.c. (turpmāk tekstā – "*ArcelorMittal* u.c.") un Eiropas Savienības Padome lūdz atcelt Vispārējās tiesas spriedumu *Hubei Xinyegang Steel*/Padome (T-528/09, EU:T:2014:35, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru Vispārējā tiesa apmierināja prasītājas lūgumu atcelt Padomes 2009. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 926/2009, ar ko piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā[2] (turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula").

2. Šīs apelācijas sūdzības, kas tika apvienotas ar Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 28. jūlija lēmumu, dod Tiesai iespēju pirmo reizi precizēt jēdziena "zaudējumu draudi" piemērojamību Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis[3], kura grozīta ar Padomes 2005. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 2117/2005[4] (turpmāk tekstā – "pamatregula"), 3. panta izpratnē. Tajās arī izvirzīts jautājums par pirmās instances tiesas pārbaudes, kas tai ir jāveic saistībā ar iestāžu veiktajiem ekonomiskajiem vērtējumiem aizsardzības pasākumu pret dempingu kontekstā, robežu ievērošanu.

1 — Oriģinālvaloda – franču.
2 — OV L 262, 19. lpp.
3 — OV 1996, L 56, 1. lpp.
4 — OV L 340, 17. lpp.

II – **Atbilstošās tiesību normas**

3. Pamatregulas 3. pantā ir paredzēts:

"1. Ja nav norādīts citādi, ievērojot šo regulu, termins "zaudējumi" nozīmē būtiskus zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, būtisku zaudējumu draudus Kopienas ražošanas nozarei vai šādas ražošanas nozares veidošanās būtisku aizkavēšanu, un to interpretē saskaņā ar šā panta noteikumiem.

[..]

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Kopienas ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas, produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās peļņas, jaudas izmantošanas samazinājumu, faktorus, kas ietekmē cenas Kopienā, faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba samaksu, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šis uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

[..]

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Šajā sakarā apskatāmie faktori ietver to importēto ražojumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modelī, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Kopienā, tehnoloģiju attīstību un Kopienas ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

[..]

9. Būtisku zaudējumu draudu konstatēšana pamatojas uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām. Izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām.Konstatējot būtisku draudu esamību, būtu jāapsver šādi faktori:

a) ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps Kopienas tirgū, kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību;

b) pietiekami liela eksportētāja spēja pārdot savu produkciju vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums, kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju uz Kopienu, ņemot vērā to, ka ir pieejami citi eksporta tirgi papildu eksporta uzņemšanai;

c) vai importēto preču cenas ievērojami samazina cenas vai arī kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmāka importa;

un

d) izmeklēšanai pakļauto preču krājumi.

Neviens no iepriekšminētajiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānoved pie secinājuma, ka tālāks eksports par dempinga cenām ir nenovēršams un ka radīsies būtiski zaudējumi, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi."

4. Pamatregulas 6. panta 1. punktā ir noteikts:

"Pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sāk izmeklēšanu Kopienas līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan dempinga, gan zaudējumu izmeklēšanu, un abas izmeklēšanas veic vienlaicīgi. Lai konstatējumi būtu reprezentatīvi, izvēlas attiecīgu izmeklēšanas laikposmu, kas dempinga gadījumā parasti ir vismaz seši mēneši tieši pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas. Parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas laikposmam."

III – **Tiesvedību priekšvēsture**

5. 2008. gada 9. jūlijā pēc Eiropas Savienības Tērauda bezšuvju cauruļu ražošanas nozares aizsardzības komitejas iesniegtas sūdzības Komisija publicēja paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importu, kuru izcelsme ir Ķīnā [5].

6. Atbilstoši pamatregulas 17. pantam Komisija nolēma aprobežot tās izmeklēšanu ar vienu paraugu. Šajā ziņā tā atlasīja četrus Ķīnas ražotājus eksportētājus, kuru eksports bija 70 % no attiecīgā produkta kopējā eksporta uz Savienību. Šo ražotāju eksportētāju vidū bija *Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd* (turpmāk tekstā – "*Hubei*").

7. 2009. gada 7. aprīlī Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 289/2009, ar ko piemēro pagaidu antidempinga maksājumu tādu konkrētu dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļu un caurulīšu importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā [6] (turpmāk tekstā – "pagaidu regula").

8. Pagaidu regulas preambulas 13. apsvērumā Komisija norādīja, ka dempinga un zaudējumu izmeklēšana notika no 2007. gada 1. jūlija līdz 2008. gada 30. jūnijam (turpmāk tekstā – "izmeklēšanas periods"). Zaudējumu novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude notika no 2005. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām (turpmāk tekstā – "attiecīgais periods").

9. Saskaņā ar tās pārbaudi, kas apkopota pagaidu regulas preambulas 135. apsvērumā, Komisija uzskatīja, pirmkārt, "ka, lai gan Kopienas ražošanas nozarei nav radīts būtisks kaitējums attiecīgajā periodā, bet tāds ir bijis IP [izmeklēšanas perioda] beigās, kad tā bija neaizsargāta"; otrkārt, ka "ir visi nosacījumi, lai secinātu, ka kaitējums pilnībā izpaudās pēc izmeklēšanas perioda", un, treškārt, "ka izpildās arī nosacījums par kaitējuma draudiem".

10. 2009. gada 24. septembrī Padome pieņēma apstrīdēto regulu.

11. Šīs regulas preambulas 35.–81. apsvērumā Padome apstiprināja pagaidu regulā ietvertos Komisijas konstatējumus par zaudējumu neesamību un par zaudējumu draudu pastāvēšanu Savienības ražošanas nozarei. Šajā ziņā Padome ņēma vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, proti, laikposmu no 2008. gada jūlija līdz 2009. gada martam.

IV – **Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums**

12. Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 30. decembrī, *Hubei* lūdza atcelt apstrīdēto regulu. Komisija un *ArcelorMittal* u.c. iestājās lietā Padomes prasījumu atbalstam.

5 — OV C 174, 7. lpp.
6 — OV L 94, 48. lpp.

13. Savas prasības pamatojumam *Hubei* izvirzīja trīs pamatus. No šiem pamatiem trešais pamats bija saistīts ar pamatregulas 3. panta 9. punkta, 9. panta 4. punkta un 10. panta 2. punkta pārkāpumu, pamatojoties uz to, ka apstrīdētā regula esot balstīta uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā par to, ka pastāv būtisku zaudējumu draudi.

14. Vispārējā tiesa izvērtēja vienīgi *Hubei* izvirzīto trešo pamatu un to apmierināja. Vispārējā tiesa uzskatīja, pirmkārt, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstiprinot Komisijas secinājumu, ka Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas perioda beigās bijusi neaizsargātā stāvoklī, un, otrkārt, ka tā ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 9. punktu, secinot, ka šajā gadījumā pastāvējuši zaudējumu draudi.

15. Saistībā ar iestāžu vērtējumiem par Savienības ražošanas nozares neaizsargāto stāvokli Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 61. punktā konstatēja, ka ārpus izmaiņām Savienības ražošanas nozares tirgus daļā visi iestāžu uzskaitītie ekonomiskie rādītāji ir ar plusa zīmi un kopumā tie raksturo ražošanas nozari, kuras situācija ir spēcīga, nevis trausla vai neaizsargāta. Vispārējā tiesa uzskata, ka Savienības iestāžu secinājums attiecībā uz Savienības ražošanas nozares neaizsargātību nebija pamatots ar atbilstošajiem ekonomiskajiem datiem.

16. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 63.–65. punktā Vispārējā tiesa noraidīja pārējos faktus, uz kuriem atsaukušās iestādes, lai pamatotu secinājumu, kuru tās bija izdarījušas attiecībā uz konstatējumu, ka Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas perioda beigās atradās neaizsargātā stāvoklī. It īpaši Vispārējā tiesa norādīja, ka pieprasījuma samazināšanās nav saistāma ar importu par dempinga cenām, un nosprieda, ka atbilstošie fakti šajā lietā nepamato apgalvojumu, ka Ķīnas izcelsmes importa pieaugums katrā ziņā aizkavēja Savienības ražošanas nozares nodomu ieguldīt un attīstīt ražošanas jaudas, lai ņemtu vērā tirgus paplašināšanos.

17. Attiecībā uz zaudējumu draudiem, izvērtējot tos pārsūdzētā sprieduma 70.–90. punktā, Vispārējā tiesa šī sprieduma 91. punktā nosprieda, ka no četriem pamatregulas 3. panta 9. punktā paredzētajiem faktoriem vienu faktoru (izmeklēšanai pakļautie preču krājumi) iestādes ir uzskatījušas par neizšķirošu, divos faktoros (importa apjoms un importa cenas) ir nesakritības starp Komisijas prognozēm, kuras apstiprināja Padome apstrīdētajā regulā, un atbilstošajiem datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām un viens faktors (eksportētāja spēja pārdot savu produkciju un eksporta novirzīšanas risks) ir nepilnīgs attiecībā uz faktiem, kuri jāņem vērā.

18. Tāpat pārsūdzētā sprieduma 91. punktā Vispārējā tiesa piebilda, ka šīs pretrunas un nepilnības ir jāskata kopsakarā ar pamatregulas 3. panta 9. punktā paredzētajām prasībām, saskaņā ar kurām zaudējumu draudiem ir jābūt pamatotiem ar "faktiem, bet ne [ar] nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām", un ka izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt "skaidri paredzamām un nenovēršamām".

19. Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 93. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka, ciktāl apstrīdētā regula ir pamatota ar zaudējumu draudu konstatējumu un tā kā Padome ir pieļāvusi kļūdu šajā ziņā, tad minētā regula ir jāatceļ, ciktāl ar to ir noteikti antidempinga maksājumi *Hubei* ražoto preču eksportam un ciktāl ar to ir noteikts iekasēt pagaidu maksājumus, kas noteikti šādam eksportam.

V – **Apelācijas tiesvedības dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā**

20. Lietā C-186/14 P *ArcelorMittal* u.c. lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— noraidīt prasītājas pirmajā instancē izvirzītā trešā pamata pirmo daļu;

— pārējā daļā nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā un

— piespriest *Hubei* atlīdzināt *ArcelorMittal* u.c. tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un šajā apelācijas tiesvedībā.

21. Lietā C-193/14 P Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— noraidīt prasītājas pirmajā instancē izvirzītā trešā pamata pirmo daļu;

— nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā izvērtētu pārējos pirmajā instancē izvirzītos pamatus;

— piespriest *Hubei* atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

22. Hubei lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzības pilnībā un

— piespriest apelācijas sūdzību iesniedzējām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 28. jūlija lēmumu šīs abas lietas mutvārdu procesam un galīgā sprieduma pasludināšanai tika apvienotas.

24. Piemērojot Tiesas Reglamenta 172. pantu, Komisija iesniedza atbildes rakstu, kurā tā atbalsta *ArcelorMittal* u.c. un Padomes prasījumus un lūdz Tiesu piespriest *Hubei* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25. Itālijas Republika, kurai ar Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 21. augusta lēmumu tika atļauts iestāties lietā C-193/14 P Padomes prasījumu atbalstam, arī lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, noraidīt prasītājas pirmajā instancē izvirzītā trešā pamata pirmo daļu un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

VI – **Pamatu analīze**

26. *ArcelorMittal* u.c. izvirza trīs atcelšanas pamatus. Šie pamati ir saistīti attiecīgi ar pamatregulas 3. panta 7. punkta kļūdainu interpretāciju, šīs regulas 3. panta 9. punkta kļūdainu piemērošanu un 6. panta 1. punkta pārkāpumu un Vispārējās tiesas kļūdu, jo tā ir secinājusi, ka Savienības iestāžu analīzē par zaudējumu draudiem bija pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

27. Savukārt Padome savas apelācijas sūdzības pamatošanai izvirza četrus atcelšanas pamatus, kuri saistīti ar, pirmkārt, pamatregulas 3. panta 5. punkta pārkāpumu un pierādījumu sagrozīšanu, otrkārt, pamatregulas 3. panta 7. punkta kļūdainu interpretāciju, treškārt, pamatregulas 3. panta 9. punkta kļūdainu interpretāciju un, ceturtkārt, Vispārējās tiesas kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā ir aizstājusi Savienības iestāžu sniegto vērtējumu ar savu vērtējumu par ekonomiskajiem faktoriem.

28. Tā kā gandrīz visi abu apelācijas sūdzību pamati ir līdzīgi vai vismaz lielā mērā pārklājas, es piedāvāju tos izvērtēt kopā šādā kārtībā:

— Padomes izvirzītais apelācijas sūdzības pirmais pamats un *ArcelorMittal* u.c. izvirzītā apelācijas sūdzības trešā pamata pirmā daļa, kuri būtībā ir saistīti ar pamatregulas 3. panta 5. punkta pārkāpumu un to pierādījumu sagrozīšanu, kuri attiecas uz Vispārējās tiesas konstatējumiem par Savienības ražošanas nozares neaizsargātības stāvokli;

— Padomes apelācijas sūdzības otrais pamats un *ArcelorMittal* u.c. apelācijas sūdzības pirmais pamats, kuri abi divi ir saistīti ar pamatregulas 3. panta 7. punkta kļūdainu interpretāciju;

— Padomes apelācijas sūdzības trešais pamats un *ArcelorMittal* u.c. apelācijas sūdzības otrais pamats un trešā pamata otrā daļa, kuri ir saistīti ar pamatregulas 3. panta 9. punkta kļūdainu interpretāciju un kļūdām attiecībā uz faktoru par zaudējumu draudiem izvērtēšanu;

— Padomes apelācijas sūdzības ceturtais pamats, kas attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, kuru esot pieļāvusi Vispārējā tiesa, aizstājot Savienības iestāžu sniegto vērtējumu ar savu vērtējumu par ekonomiskajiem faktoriem.

A – *Par Padomes apelācijas sūdzības pirmo pamatu un par* ArcelorMittal *u.c. apelācijas sūdzības trešā pamata pirmo daļu, kuri ir saistīti ar pamatregulas 3. panta 5. punkta pārkāpumu un pierādījumu sagrozīšanu attiecībā uz Vispārējās tiesas konstatējumiem par Savienības ražošanas nozares neaizsargātības stāvokli*

1) Lietas dalībnieku argumentu kopsavilkums

29. Padome uzskata, ka, pat ja pamatregulas 3. pantā nav minēts jēdziens "neaizsargātība", tomēr, kā šajā lietā, tas var būt izšķirošs apstāklis, lai konstatētu zaudējumu draudus. Tādējādi Savienības ražošanas nozares neaizsargātības stāvoklis esot pirmais posms, kurā iestādes esot izvērtējušas Savienības ražošanas nozares situāciju, pamatojoties uz pamatregulas 3. panta 5. punktā uzskaitītajiem faktoriem. Starp šiem faktoriem esot ietverta importa par dempinga cenām ietekme, kuru Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi.

30. Turklāt Padome uzskata, ka savā vērtējumā par tādiem ekonomiskajiem faktoriem kā krājumu līmenis, pārdošanas apjoms, Savienības ražošanas nozares tirgus daļa, nodarbinātības līmenis, pārdošanas cenas, ienākumi no ieguldījumiem un šīs ražošanas nozares peļņa Vispārējā tiesa ir nonākusi pie nepilnīgiem vai pat nepareiziem secinājumiem, izlaižot atsevišķus faktus un neņemot vērā tendences vai labvēlīgo faktoru negatīvos aspektus izmeklēšanas perioda pēdējo divu gadu laikā, kas nozīmējot acīmredzamu pierādījumu sagrozīšanu. Turklāt Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā nedz dempinga starpības lielumu, nedz iestāžu analīzi par Savienības ražošanas nozares atgūšanos pēc iepriekšējā dempinga.

31. *ArcelorMittal* u.c. apgalvo, ka Vispārējā tiesa jēdzienam "neaizsargātība" ir piešķīrusi autonomu nozīmi un svarīgumu, kāds tam nav. Tās norāda, ka vienīgais atbilstošais jautājums ir par to, vai secinājums par Savienības ražošanas nozares neaizsargātību bija acīmredzami kļūdains, nevis vai iestādes pamatoti ir kvalificējušas situāciju kā "neaizsargātu". Proti, pamatregulā nav minēti termini "neaizsargāts" vai "neaizsargātība" un vēl jo mazāk ir prasīts, lai Savienības ražošanas nozare izmeklēšanas perioda beigās būtu "neaizsargātā" stāvoklī, kā nosacījums, kas ļauj konstatēt zaudējumu draudus.

32. *ArcelorMittal* u.c. arī apgalvo, ka Vispārējās tiesas secinājumi, kuri ir ietverti pārsūdzētā sprieduma 64. un 65. punktā un kuri attiecīgi ir saistīti, pirmkārt, ar Savienības ražošanas nozares nodomu ieguldīt un attīstīt ražošanas jaudas un, otrkārt, ar to, ka minētā ražošanas nozare nav atguvusies no iepriekšējā dempinga, uz ko attiecas apstrīdētā regula, ir kļūdaini.

33. Komisija uzskata, ka Vispārējās tiesas izmantotā pieeja parāda to, ka nav ievērota judikatūra par plašo novērtējuma brīvību, kas ir iestādēm saistībā ar sarežģītiem antidempinga jautājumiem, un atspoguļo Vispārējās tiesas acīmredzamu vēlmi aizstāt Padomes vērtējumu ar savu vērtējumu. Tā piekrīt *ArcelorMittal* u.c. argumentiem saistībā ar jēdzienu "neaizsargātība" un piebilst, ka runa nav par Savienības ražošanas nozares stāvokļa tikai aprakstošu jēdzienu.

34. *Hubei* būtībā apgalvo, ka šie apelācijas sūdzību pamati ir nepieņemami, jo tajos ir apstrīdēts Vispārējās tiesas veiktais faktu vērtējums, un katrā ziņā tie ir nepamatoti. Šajā ziņā tā precizē, ka atbilstoši judikatūrai Vispārējā tiesa ir pārbaudījusi, vai pierādījumu raksturs ļāva pamatot secinājumus, kurus iestādes no tiem ir izdarījušas, un pamatoti ir secinājusi, ka tas tā nebija. Turklāt *Hubei* apgalvo, ka pārmetums, ka Vispārējā tiesa skaidri neesot izskatījusi dempinga starpību, arī esot nepamatots, jo tas neesot atbilstošs ekonomikas rādītājs, lai novērtētu, vai Savienības ražošanas nozare atrodas neaizsargātā stāvoklī un vai pastāv zaudējumu draudi.

2) Analīze

35. Apelācijas sūdzību iesniedzēju kritika šajos pamatos ir vērsta pret pārsūdzētā sprieduma punktiem, kuri ir saistīti ar Savienības ražošanas nozares stāvokļa vērtējumu izmeklēšanas perioda beigās, ņemot vērā pamatregulas 3. panta 5. punktā uzskaitītos faktorus.

36. Savas analīzes noslēgumā, kas veikta pārsūdzētā sprieduma 58.–65. punktā, Vispārējā tiesa šī sprieduma 66. punktā secināja, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstiprinot Komisijas secinājumu (kas atrodams pagaidu regulā), ka Savienības ražošanas nozare atradās neaizsargātā stāvoklī izmeklēšanas perioda beigās. Saskaņā ar Vispārējās tiesas viedokli ekonomiskie dati, uz kuriem bija pamatojušās iestādes, neapstiprināja šo secinājumu, bet, gluži pretēji, kopumā tie raksturoja ražošanas nozari, kuras situācija ir spēcīga, nevis trausla vai neaizsargāta [7].

37. Pirms apelācijas sūdzību iesniedzēju izklāstīto iebildumu izskatīšanas ir jānorāda, ka tās neapstrīd pārsūdzētā sprieduma 58. punktā ietverto Vispārējās tiesas apgalvojumu, ka būtībā Savienības ražošanas nozares stāvoklis izmeklēšanas perioda beigās, lai gan tas ir pārņemts (gan pamatregulas, gan pagaidu un apstrīdētās regulas) daļā, kas attiecas uz zaudējumiem, "nav tāds, kam nav sakara ar analīzi par zaudējumu draudiem", kura ir paredzēta pamatregulas 3. panta 9. punktā.

38. Lai gan šis apgalvojums nav kritizēts, tas ļauj uzsvērt un labāk izprast saikni, kas pastāv starp pamatregulas 3. panta "Zaudējumu noteikšana" atbilstošajiem punktiem.

39. Pamatregulas 3. panta 1. punktā termins "zaudējumi" ir definēts kā tāds, kas, ja nav norādīts citādi, it sevišķi nozīmē būtiskus *zaudējumus* Savienības ražošanas nozarei vai būtisku *zaudējumu draudus* šādai ražošanas nozarei.

40. Šīs regulas 3. panta 2. punktā ir reglamentēta zaudējumu *esamības* noteikšana. Tajā objektīvi ir jāpārbauda, pirmkārt, importa par dempinga cenām apjoms un tā ietekme uz līdzīgu preču cenām Savienības tirgū un, otrkārt, šāda importa turpmākā ietekme uz Savienības ražošanas nozari.

7 — Skat. pārsūdzētā sprieduma 61. un 66. punktu.

41. Pamatregulas 3. panta 5. punktā, kuru iestādes ir piemērojušas apstrīdētās regulas ietvaros, ir precizēts, ka, pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, novērtē "visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo [Savienības] nozares stāvokli". Šajā tiesību normā ir norādīts, ka šo faktoru uzskaitījums nav visaptverošs.

42. Šīs regulas 3. panta 9. punktā ir reglamentēta "būtisku zaudējumu draudu konstatēšana". Tajā ir precizēts, ka šai konstatēšanai ir jāpamatojas uz faktiem, bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem vai maz ticamām iespējamībām un ka izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām. Tāpat 3. panta 9. punktā ir norādīti četri faktori, kas citu starpā ir jāizvērtē, konstatējot "būtisku zaudējumu draudu esamību". 3. panta 9. punktā ir precizēts, ka neviens no iepriekšminētajiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānoved pie secinājuma, ka tālāks eksports par dempinga cenām ir nenovēršams un ka radīsies būtiski zaudējumi, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi.

43. Tādējādi ir jākonstatē, ka, lai gan pamatregulas 3. panta 2. punktā tiek prasīts, ka "zaudējumu *esamības* noteikšanā" [8] it īpaši objektīvi ir jāpārbauda importa par dempinga cenām turpmākā ietekme uz Kopienas ražošanas nozari, proti, saskaņā ar pamatregulas 3. panta 5. punktu jānovērtē visi būtiskie faktori un indeksi, kas raksturo Savienības ražošanas nozares stāvokli, pamatregulā šī pārbaude nav tieši paredzēta attiecībā uz zaudējumu *draudu* analīzi tās 3. panta 9. punkta izpratnē.

44. Tomēr pamatregulas 3. panta 9. punktā neierobežojoši ir uzskaitīti faktori, kuri ir jāņem vērā, lai noteiktu zaudējumu draudu esamību, kas tādējādi neizslēdz minētās regulas 3. panta 5. punktā norādītos faktorus saistībā ar Savienības ražošanas nozares stāvokli.

45. Kā šajā lietā ir uzskatījušas iestādes, būtisko faktoru, kas raksturo Savienības ražošanas nozares stāvokli, pārbaude zaudējumu draudu kontekstā arī šķiet nepieciešama.

46. Protams, šī pārbaude neveicina zaudējumu esamības pierādīšanu, jo zaudējumu draudu analīzes kontekstā šādi zaudējumi pēc definīcijas (vēl) nebija radušies.

47. Tomēr tā ļauj raksturot Savienības ražošanas nozares stāvokli, kuru ņemot vērā iestādes var novērtēt, kā tas tiek prasīts pamatregulas 3. panta 9. punktā, vai, pastāvot jaunam nenovēršamam importam par dempinga cenām, būtisku zaudējumu draudi Savienības ražošanas nozarei īstenotos kā būtiski zaudējumi gadījumā, ja netiktu veikti aizsardzības pasākumi.

48. Citiem vārdiem sakot, lai iestādes varētu noteikt, vai pastāv būtiski zaudējumu draudi Savienības ražošanas nozarei, lai gan pēc definīcijas šai ražošanas nozarei nav radīti faktiski materiāli zaudējumi, neraugoties uz importa par dempinga cenām ietekmi izmeklēšanas perioda laikā, ir jāizskata šīs ražošanas nozares pašreizējā situācija. Tikai izprotot šīs ražošanas nozares pašreizējo situāciju, iestādes varēs noteikt, vai tālākā importa par dempinga cenām nenovēršams pieaugums varēs izraisīt būtiskus zaudējumus Savienības ražošanas nozarei, ja vien netiks veikts neviens aizsardzības pasākums [9].

49. Izskatāmajā lietā ir skaidrs, ka savas analīzes beigās iestādes no pamatregulas 3. panta 5. punktā norādīto faktoru un indeksu (kas nav visaptveroši) pārbaudes secināja, ka, lai gan Savienības ražošanas nozarei izmeklēšanas periodā nav radīti materiāli zaudējumi, tomēr šī perioda beigās, proti, 2008. gada 30. jūnijā, tā atradās "neaizsargātā stāvoklī".

8 — Izcēlums mans.

9 — Pēc analoģijas skat. saistībā ar Nolīguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (Antidempinga nolīgums) 3.4. un 3.7. panta, kuru formulējumi ir tikuši pārņemti attiecīgi pamatregulas 3. panta 5. un 9. punktā, interpretāciju Īpašās grupas ziņojumu "Meksika – Antidempinga izmeklēšana par Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes kukurūzas sīrupu ar augstu fruktozes saturu (*SHTF*)", WT/DS132/R, 2000. gada 28. janvāris, 7.140. un 7.141. punkts, kuru ir pieņēmusi Strīdu izšķiršanas padome 2000. gada 24. februārī. Šis Īpašās grupas vērtējums tika apstiprināts ar Īpašās grupas ziņojumu "Meksika – Antidempinga izmeklēšana par Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes kukurūzas sīrupu ar augstu fruktozes saturu (*SHTF*)", WT/DS132/RW, 2001. gada 22. jūnijs, 6.24. un 6.28. punkts, kā arī ar Apelācijas institūcijas ziņojumu, WT/DS132/AB/RW, 2001. gada 22. oktobris, 114.–118. punkts.

50. Šis neaizsargātības stāvoklis, kā to ir norādījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 58. punktā, tika ņemts vērā pagaidu regulā un apstrīdētajā regulā zaudējumu draudu analīzes kontekstā.

51. Vispārējā tiesā *Hubei* apstrīdēja šo secinājumu kā tādu, kas ir pretrunā atbilstošajiem ekonomiskajiem datiem, kā Vispārējā tiesa to ir atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 57. punktā.

52. Ir taisnība, kā norāda *ArcelorMittal* u.c., ka pamatregulā nekādi nav noteikts Savienības ražošanas nozares neaizsargātības stāvoklis kā nosacījums, kas var likt konstatēt zaudējumu draudus. Tomēr ir kļūdaini uzskatīt, ka Vispārējā tiesa būtu prasījusi iestādēm, lai tās pierādītu, ka Savienības ražošanas nozare būtu izpildījusi šādu nosacījumu. Nevienā no pārsūdzētā sprieduma punktiem tas nav norādīts.

53. Tas, ka Savienības ražošanas nozares neaizsargātības stāvoklis, kuru ir atzinušas iestādes, varētu parādīties kā Savienības ražošanas nozares stāvokļa faktisko apstākļu apraksts, kā to apgalvo Komisija, nenozīmē, ka tas var izvairīties no jebkādas pārbaudes tiesā, it īpaši pārbaudes saistībā ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas attiecas uz faktiem vai pierādījumiem.

54. Turklāt, ņemot vērā lietas materiālus, es šaubos, ka šajā lietā šim jēdzienam ir tikai faktisko apstākļu apraksta funkcija.

55. Proti, kā skaidri atzīst Padome savā apelācijas sūdzībā, Savienības ražošanas nozares neaizsargātības stāvokli iestādes ir uzskatījušas par "izšķirošu" apstākli zaudējumu draudu analīzē šajā lietā. Tas it sevišķi skaidri izriet no pagaidu regulas preambulas 126. apsvēruma, kuru Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 58. punktā, kā arī no šīs pašas regulas preambulas 135. apsvēruma, kuram atbilstoši neaizsargātības stāvoklis parādās kā viens no trim kritērijiem, kas ir ļāvuši Komisijai secināt, ka pastāv cēloņsakarība starp nenovēršamiem draudiem, kurus rada Ķīnas imports par dempinga cenām, un zaudējumiem, kas saskaņā ar prognozēm tiks radīti Savienības ražošanas nozarei [10].

56. Turklāt, ja importa par dempinga cenām dēļ Savienības ražošanas nozare jau atrodas ekonomiski nestabilā situācijā vai neaizsargātības stāvoklī, iespējams, ir vieglāk pierādīt nenovēršamu būtisku zaudējumu draudu esamību nekā tad, ja pamatregulas 3. panta 5. punktā paredzētie faktori raksturo šo ražošanas nozari kā tādu, kura atrodas paplašināšanās posmā vai kuras situācija vismaz ir spēcīga [11].

57. Šādos apstākļos es uzskatu, ka, tā kā pirmajā instancē tika iesniegs pamats, kas saistīts ar iestāžu konstatējuma attiecībā uz Savienības ražošanas nozares neaizsargātību salīdzinājumā ar atbilstošajiem ekonomiskajiem datiem pretrunīgo raksturu, Vispārējai tiesai bija pilnībā atļauts izvērtēt tajā izklāstīto *Hubei* iebildumu.

58. Ir jānoraida arī Padomes vispārīga rakstura kritika par to, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi pamatregulas 3. panta 5. punktu, pamatojoties uz to, ka tā neesot izvērtējusi importa par dempinga cenām faktora ietekmi uz Savienības ražošanas nozares stāvokli. Proti, šī ietekme kā tāda nav viens no pamatregulas 3. panta 5. punktā uzskaitītajiem faktoriem. Tā ir pamatregulas 3. panta 5. punktā minēto faktoru pārbaudes rezultāts (pozitīvs vai negatīvs). Tādējādi, manuprāt, Padome ir kļūdaini interpretējusi šo tiesību normu.

10 — Pagaidu regulas preambulas 126. apsvēruma pēdējā daļā, kas veltīta "secinājumam par kaitējuma rašanās draudiem", ir norādīts, ka "pagaidām secina, ka, ja pasākumu nenoteiks, Ķīnas imports par dempinga cenām uzreiz nodarītu būtisku kaitējumu neaizsargātajai [Savienības] ražošanas nozarei, īpaši mazāku pārdevumu, tirgus daļas, ražošanas un rentabilitātes ziņā". Šīs pašas regulas preambulas 135. apsvērumā ir noteikts: "Visbeidzot, ievērojot to, ka, lai gan Kopienas ražošanas nozarei nav radīts būtisks kaitējums attiecīgajā periodā, bet tāds ir bijis IP [izmeklēšanas perioda] beigās, kad tā bija neaizsargāta (skatīt 89. apsvērumu), ka ir visi nosacījumi, lai secinātu, ka kaitējums pilnībā izpaudās pēc IP [izmeklēšanas perioda] (skatīt 112. apsvērumu), un ka izpildās arī nosacījums par kaitējuma draudiem (kā paskaidrots 126. apsvērumā), jāsecina, ka pastāv cēloņsakarība starp nenovēršamiem draudiem, ko rada Ķīnas imports par dempinga cenām, un kaitējumu, kas saskaņā ar prognozēm tiks radīts [Savienības] ražošanas nozarei."

11 — Šajā ziņā skat. pēc analoģijas Īpašās grupas ziņojumu "Ēģipte – Galīgie antidempinga pasākumi par tērauda stiegrojuma stieņu importu no Turcijas", WT/DS211/R, 2002. gada 8. augusts, 7.91. punkts. Skat. arī Dascalescu, F. D., "Threat of Injury in Anti-dumping Investigations: Some Comments on the Current Practice at EU and WTO Level", *Journal of World Trade*, Nr. 4, 2011, 884. lpp.

59. Šajos apelācijas sūdzību pamatos būtiskāks ir jautājums par tās pārbaudes apjomu, ko Vispārējā tiesa ir veikusi saistībā ar secinājumu par Savienības ražošanas nozares neaizsargātības stāvokli, kuru ir izdarījušas iestādes pamatregulas 3. panta 5. punkta uzskaitīto faktoru un indeksu izvērtēšanas beigās, kā arī par iespējamo pierādījumu sagrozīšanu, ko tā esot pieļāvusi šajā kontekstā.

60. Attiecībā uz pārbaudes tiesā apjomu – vispirms ir jāuzsver, ka Vispārējā tiesa skaidri ir atgādinājusi tai noteiktās robežas, ja tai ir jāpārbauda tirdzniecības aizsardzības pasākumu tiesiskums. Tas nepārprotami izriet no pārsūdzētā sprieduma 53. punkta, kurā pamatoti ir izdarīta atsauce uz Tiesas judikatūru par to, ka šajā jomā Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ, kas nozīmē, ka, kontrolējot šādu sarežģītu ekonomisko situāciju vērtējumu, tiesai ir jāaprobežojas ar pārbaudi attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras [12].

61. Turklāt atgādināšu, ka Tiesa jau ir piemērojusi šo judikatūru saistībā ar zaudējumu Savienības ražošanas nozarei esamības noteikšanu, kas ir saistīta ar sarežģītu ekonomisko situāciju izvērtēšanu, it īpaši attiecībā uz faktoriem, kuri rada zaudējumus šai nozarei, antidempinga izmeklēšanā [13]. Tas pats, manuprāt, kā to ir atzinusi Vispārējā tiesa, ir jāattiecina uz zaudējumu draudu noteikšanu.

62. No minētā izriet, ka ierobežotas pārbaudes ietvaros, kuru Savienības tiesa veic attiecībā uz sarežģītām ekonomiskām situācijām, tā nevar ar savu ekonomisko vērtējumu aizstāt Savienības iestāžu veikto vērtējumu [14].

63. Tomēr, kā Tiesa atkārtoti ir norādījusi saistībā ar konkurences tiesībām un valsts atbalstu, proti, jomām, kurās, tieši tāpat kā tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, ir jāizvērtē sarežģītas ekonomiskas situācijas, iestādēm piešķirtā plašā novērtējuma brīvība nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas pārbaudīt šo iestāžu sniegto ekonomiska rakstura datu interpretāciju [15].

64. Proti, saskaņā ar šo judikatūru Savienības tiesai it īpaši ir jāpārbauda ne vien iesniegto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un saskanība, bet arī jāpārliecinās, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai ar šiem pierādījumiem var pamatot no šīs informācijas izdarītos secinājumus [16].

65. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 53. punktā pārņēma šo judikatūru ekonomisko datu, kas attiecas uz zaudējumu draudu analīzi, izvērtēšanas kontekstā. Vispārējā tiesa to arī ir piemērojusi, pārbaudot iestāžu secinājumu saistībā ar Savienības ražošanas nozares neaizsargāto stāvokli izmeklēšanas perioda beigās. Proti, šīs pārbaudes noslēgumā pārsūdzētā sprieduma 66. punktā tā nosprieda, ka šis secinājums nav "pamatots ar atbilstošiem datiem šajā lietā".

12 — Skat. spriedumus *Ikea Wholesale* (C-351/04, EU:C:2007:547, 40. punkts) un *Hoesch Metals* un *Alloys* (C-373/08, EU:C:2010:68, 61. punkts), kurus ir minējusi Vispārējā tiesa, kā arī nesenākus spriedumus Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. punkts) un *Simon, Evers & Co.* (C-21/13, EU:C:2014:2154, 29. punkts).

13 — Skat. it īpaši spriedumus *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome (C-10/12 P, EU:C:2013:865, 22. punkts) un *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, 34. punkts).

14 — It īpaši skat. pēc analoģijas valsts atbalsta jomā spriedumus Spānija/*Lenzing* (C-525/04 P, EU:C:2007:698, 57. punkts) un Komisija/*Scott* (C-290/07 P, EU:C:2010:480, 66. punkts), kā arī konkurences noteikumu piemērošanas jomā spriedumus Komisija/*Alrosa* (C-441/07 P, EU:C:2010:377, 67. punkts) un *CB*/Komisija (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46. punkts).

15 — Skat. it īpaši saistībā ar konkurences noteikumu piemērošanu spriedumus Komisija/*Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39. punkts), *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America*/*Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 145. punkts) un *CB*/Komisija (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46. punkts), kā arī saistībā ar noteikumu par valsts atbalstu piemērošanu spriedumus Spānija/*Lenzing* (C-525/04 P, EU:C:2007:698, 56. punkts) un Komisija/*Scott* (C-290/07 P, EU:C:2010:480, 64. punkts).

16 — Skat. it īpaši spriedumus Komisija/*Scott* (C-290/07 P, EU:C:2010:480, 65. punkts) un *CB*/Komisija (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

66. Līdz šim Tiesa nav skaidri pārņēmusi tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā savas judikatūras, kas izstrādāta konkurences tiesību un valsts atbalsta jomā un kas minēta iepriekš 63. un 64. punktā, formulējumus.

67. Tomēr tā skaidri to ir piemērojusi savā spriedumā Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78)[17]. Tiesa, kurai bija lūgts pārbaudīt, vai Vispārējā tiesa nav pārsniegusi savas pārbaudes tiesā robežas, uzskatot par nepietiekami pārliecinošu atbilstošo lietas materiālu informāciju, uz kuru bija pamatojušās iestādes, lai secinātu, ka tās pārdošanas sabiedrības funkcijas, kas saistīta ar diviem Ukrainas eksportētājiem, uz kuru produktiem attiecās dempings, bija pielīdzināmas aģenta, kurš strādā par komisijas maksu, funkcijām, ir nospriedusi, ka Vispārējās tiesas veiktā pārbaude saistībā ar šiem pierādījumiem nebija uzskatāma par jaunu faktu vērtējumu, kas aizstātu iestāžu vērtējumu. Tādējādi Vispārējā tiesa nebija mazinājusi iestāžu plašo novērtējuma brīvību, bet bija tikai pārbaudījusi, vai minētie pierādījumi "varēja pamatot iestāžu secinājumus"[18].

68. Manuprāt, no minētā izriet, ka Vispārējā tiesa pamatoti ir nospriedusi, ka tā bija tiesīga pārbaudīt, vai atbilstošie ekonomiskie dati, proti, pamatregulas 3. panta 5. punktā uzskaitītie faktori, kuri ir saistīti ar Savienības ražošanas nozares stāvokli, pamatoja iestāžu secinājumu, ka ražošanas nozare izmeklēšanas perioda beigās bija neaizsargātā stāvoklī.

69. Vai tas nozīmē, ka, īstenojot šo pārbaudi un atzīstot par nepieņemamu iestāžu secinājumu, Vispārējā tiesa būtu aizstājusi iestāžu vērtējumu ar savu vērtējumu par atbilstošajiem ekonomiskajiem datiem?

70. Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms ir jāpārbauda, vai, kā to apgalvo Padome savas apelācijas sūdzības pirmajā pamatā, atbilstošo ekonomisko datu, uz kuriem esot pamatojušās iestādes, kopsavilkums, ko ir sagatavojusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 59. punktā, šajā ziņā ir nepilnīgs, selektīvs un kļūdains, kas galu galā izraisa pierādījumu, kurus izmantojušas iestādes, sagrozīšanu.

71. Kā zināms, pierādījumu sagrozīšanai, ko ir pieļāvusi Vispārējā tiesa, proti, tiesību jautājumam, kas var tikt pakļauts Tiesas pārbaudei apelācijas ietvaros, acīmredzami ir jāizriet no lietas materiāliem, no jauna neizvērtējot faktus un pierādījumus[19]. Ja tas tā nav, runa būtu par lūgumu Tiesai no jauna izvērtēt faktus, kurus neatkarīgi ir konstatējusi Vispārējā tiesa, kas saskaņā ar LESD 256. pantu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu neietilpst šīs pēdējās minētās kompetencē apelācijas ietvaros, jo šī kompetence attiecas tikai uz tiesību jautājumiem[20].

72. Tādējādi pamatam saistībā ar sagrozīšanu ir jāaprobežojas tikai ar acīmredzamas neprecizitātes no Vispārējās tiesas puses gadījumu, konstatējot faktus, un šai sagrozīšanai pašai nepārprotami ir jāizriet no lietas materiāliem neatkarīgi no tā, vai runa ir par acīmredzami nepareizu konstatējumu par vērā ņemto pierādījumu saturu vai arī, manuprāt, pierādījumu neņemšanu vērā vai atlasi, kuru dēļ tiek radīts acīmredzami maldīgs vai kļūdains iespaids par realitāti.

73. Šajā lietā pārsūdzētā sprieduma 59. punktā Vispārējā tiesa ir uzskaitījusi pamatregulas 3. panta 5. punktā minētos trīspadsmit faktorus, kurus Komisija ir izvērtējusi pagaidu regulā, kuri ir apstiprināti apstrīdētajā regulā un kuru mērķis ir atspoguļot pārmaiņas Savienības ražošanas nozares situācijā izmeklēšanas periodā un tātad līdz šī perioda beigām.

17 — Skat. arī manus secinājumus šajās apvienotajās lietās (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2011:245, 101.–117. punkts).

18 — Spriedums Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 68. punkts). Skat. arī manus secinājumus šajās apvienotajās lietās (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2011:245, 111. punkts).

19 — Skat. it īpaši spriedumu *Trubowest Handel* un *Makarov*/Padome un Komisija (C-419/08 P, EU:C:2010:147, 31. un 32. punkts un tajos minētā judikatūra).

20 — Skat. it īpaši spriedumu Padome/*Alumina* (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

74. Padome izklāsta dažnedažādus iebildumus, kuru mērķis ir pierādīt, ka Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumus saistībā ar desmit no trīspadsmit faktoriem [21] un arī kļūdaini neesot ņēmusi vērā divus papildu faktorus.

75. Lai gan vairākos aspektos šo apgalvojumu mērķis faktiski ir uzticēt Tiesai no jauna izvērtēt faktus, bet tas ir jautājums, kuru tā nevar izskatīt apelācijas ietvaros, tie, manuprāt, katrā ziņā ir jānoraida kā nepamatoti turpmāk minēto iemeslu dēļ.

76. Attiecībā uz *pirmo* un *otro* faktoru Vispārējā tiesa attiecīgi ir norādījusi, ka "[Savienības] ražošanas nozares produkcija pieauga par 7 % (pagaidu regulas preambulas 67. apsvērums)" un ka "ražošanas jaudas izmantošana pieauga par 9 %, sasniedzot 90 % izmeklēšanas periodā, tā bija augstā līmenī arī 2006. un 2007. gadā (pagaidu regulas preambulas 69. apsvērums)".

77. Šis konstatējums izriet no pagaidu regulas preambulas 69. apsvēruma, saskaņā ar kuru ražošanas jaudas izmantošana laikposmā no 2005. gada (attiecīgā perioda sākums) līdz izmeklēšanas periodam pieauga no 83 % līdz 90 %, proti, par aptuveni 9 % vai, citiem vārdiem, 7 procentu punktiem.

78. Padome nekritizē šo konstatējumu, bet pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir sajaukusi divus ekonomikas rādītājus, proti, pirmkārt, ražošanas jaudu un, otrkārt, ražošanas jaudas izmantošanu, un tai izsaka iebildumus, ka tā neesot ņēmusi vērā to, ka pieaugums par 7 procentu punktiem tika ierobežots.

79. Taču no pārsūdzētā sprieduma 59. punkta vienkāršas izlasīšanas izriet, ka Vispārējā tiesa nekādi nav sajaukusi abus faktorus. Turklāt tas, ka pieaugums par 7 procentu punktiem ir ticis ierobežots, nerada nekādas sekas attiecībā uz konstatējumu par to, ka ražošanas jaudas izmantošanas pieaugums par aptuveni 9 % (vai 7 procentu punktiem) radās attiecīgā perioda laikā, sasniedzot 90 % izmeklēšanas periodā. Tādējādi Padome nav pierādījusi šo pierādījumu sagrozīšanu.

80. Pārsūdzētā sprieduma 59. punktā Vispārējā tiesa ir apkopojusi *trešo* faktoru šādi – "krājumi pieauga par 12 %, Komisija tomēr norāda, ka "kaitējuma analīzē šim rādītājam ir ierobežota nozīme", ciktāl lielākā daļa produkcijas tiek ražota pēc pasūtījuma (pagaidu regulas preambulas 72. apsvērums)".

81. Padome pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav norādījusi, ka šis rādītājs apliecināja samazināšanās tendenci kopš 2006. gada, kas nozīmējot, ka pirmās instances tiesas secinājumi esot "vismaz nepilnīgi, ja ne vienkārši kļūdaini".

82. Taču šāds nepilnīgs raksturs, pat ja tas būtu pierādīts, nenozīmē, ka Vispārējās tiesas konstatējums par krājumiem acīmredzami ir nepareizs. Patiesībā Vispārējā tiesa patiešām ir ņēmusi vērā Padomes norādīto samazinājumu, jo pieaugums par 12 % ir to atšķirīgo rādītāju rezultāts, kuri minēti pagaidu regulas preambulas 72. apsvērumā, laikposmā no 2006. gada (pieaugums par 16 %) un turpmākā laikposmā līdz izmeklēšanas perioda beigām (samazinājums kopumā par 4 %). Tādējādi Padome nav iesniegusi pierādījumu par to, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā būtu sagrozījusi pierādījumus, kuri ir saistīti ar trešo faktoru.

83. *Ceturtais* faktors ir saistīts ar pārdošanas apjomu. Šajā ziņā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka "[Savienības] ražošanas nozares pārdošanas apjomi pieauga par 14 % (pagaidu regulas preambulas 73. apsvērums)".

21 — Padome nav izteikusi nekādu kritiku attiecībā uz septīto, astoto un divpadsmito faktoru, kurus Vispārējā tiesa ir apkopojusi pārsūdzētā sprieduma 59. punktā. Šie faktori attiecīgi ir: "ražīgums pieauga par 7 % (pagaidu regulas preambulas 78. apsvērums)", "vidējā darba samaksa uz vienu nodarbināto pieauga par 16 % (pagaidu regulas preambulas 79. apsvērums)" un "neto naudas plūsma no pamatdarbības pieauga par 73 %, sasniedzot EUR 634 miljonus izmeklēšanas periodā; Komisija turklāt precizē, ka "nekas neliecin[āja] par to, ka [Savienības] ražošanas nozarei [būtu] bijušas grūtības piesaistīt kapitālu" (pagaidu regulas preambulas 84. apsvērums)".

84. Padome pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav ņēmusi vērā Savienības iestāžu paskaidrojumus par to, ka šis palielinājums neatbilda vispārējam tirgus kāpumam par 24 % un ka tādējādi Savienības ražošanas nozare zaudēja tirgus daļas. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā labvēlīgā rādītāja negatīvo aspektu. Turklāt no 2007. gada līdz izmeklēšanas perioda beigām pārdošanas apjomi faktiski esot samazinājušies par 3 %.

85. Manuprāt, arī šie pārmetumi nav pamatoti. Vispārējā tiesa tikai ir pārņēmusi pagaidu regulas preambulas 73. apsvērumā minēto pieaugumu par 14 % no 2005. gada līdz izmeklēšanas periodam. Lai gan ir taisnība, ka nav precizēts, ka patēriņa būtiskā pieauguma labvēlīgā ietekme atspoguļojās tikai daļēji ar kāpumu par 14 %, tas neko nemaina veiktā konstatējuma pareizībā. Turklāt Padomes apgalvotais kritums par 3 % laikposmā no 2007. gada līdz izmeklēšanas perioda beigām nav ticis ne skaidri norādīts, ne īpaši uzsvērts pagaidu regulas preambulas 73. apsvērumā un nekādi negroza konstatējumu par pārdošanas apjoma pieaugumu laikposmā no 2005. gada līdz izmeklēšanas periodam (2007.–2008. gadam).

86. Attiecībā uz *piekto* faktoru Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka "[Savienības] ražošanas nozares tirgus daļa samazinājās par 5,2 punktiem (pagaidu regulas preambulas 75. apsvērums)".

87. Nenoliedzot šī apstākļa pareizību, Padome pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav ņēmusi vērā apstākļus, kuros šī samazināšanās ir notikusi, proti, tirgus, kas paplašinās, kontekstā, kurā Ķīnas izcelsmes imports bija ievērojami palielinājies.

88. Ir taisnība, ka tas, ka Vispārējā tiesa min apstākļus, kurus ir uzsvērusi Padome, neapšaubāmi esot nostiprinājis šī faktora negatīvo raksturu. Tomēr pārsūdzētā sprieduma 61. punktā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka runa bija par faktoru, kas nebija labvēlīgs. Turklāt, kā tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 64. un 65. punkta, Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā pierādījumus, kas izriet no pagaidu regulas, par kontekstu, kurā ir norisinājusies Savienības ražošanas nozares tirgus daļas samazināšanās. Līdz ar to es neredzu nekādas acīmredzamas faktu neprecizitātes, kuras būtu pieļāvusi Vispārējā tiesa, attiecībā uz pierādījumiem saistībā ar šo faktoru.

89. *Sesto* faktoru Vispārējā tiesa ir apkopojusi šādi – "nodarbinātības līmenis ir saglabājies stabils (pagaidu regulas preambulas 77. apsvērums)".

90. Saskaņā ar Padomes viedokli šis apgalvojums esot nepareizs, jo nodarbinātības līmenis attiecīgajā periodā esot svārstījies un pat esot samazinājies par 6 % laikposmā no 2007. gada līdz izmeklēšanas perioda beigām, kā tas izrietot no pagaidu regulas preambulas 77. apsvēruma, kas ir apstiprināts apstrīdētajā regulā.

91. Ņemot vērā pagaidu regulas preambulas 77. apsvērumu, Padomes apgalvojums nekādi neļauj pierādīt jebkādu acīmredzami kļūdainu fakta konstatējumu no Vispārējās tiesas puses. No minētā apsvēruma izriet, ka, lai gan nodarbinātība, protams, samazinājās laikposmā no 2007. gada līdz izmeklēšanas perioda beigām, "kopumā atlasīto ražotāju nodarbinātība no 2005. gada līdz izmeklēšanas periodam saglabājās nemainīgā līmenī (aptuveni 9100 personas). Tas norāda uz to, ka ir uzlabojusies atlasīto ražotāju darba efektivitāte un vienlaikus par 7 % ir palielinājies saražotās produkcijas apjoms".

92. Kā norādīts iepriekš [22], Padome nav izteikusi nevienu kritiku saistībā ar to pierādījumu sagrozīšanu, kas attiecas uz *septīto* faktoru (ražīguma pieaugums par 7 %) un *astoto* faktoru (vidējās darba samaksas uz vienu nodarbināto pieaugums par 16 %), kurus Vispārējā tiesa ir apkopojusi pārsūdzētā sprieduma 59. punktā. Tie ir jāatzīst.

22 — Skat. šo secinājumu 74. punktu un 21. zemsvītras piezīmi.

93. Saistībā ar *devīto* faktoru Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka "[Savienības] ražošanas nozares pārdošanas cenas pieauga par 21 % (pagaidu regulas preambulas 80. apsvērums)".

94. Padome pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir minējusi pieaugumu, kas neatspoguļo visu attiecīgo periodu, nav ņēmusi vērā šī pieauguma iemeslus un tā relatīvo raksturu.

95. No pagaidu regulas preambulas 80. apsvēruma it īpaši izriet, ka "atlasīto ražotāju pārdošanas cenas 2005.–2007. gadā ievērojami palielinājās (par 21 %) un izmeklēšanas periodā nemainījās". Tabulā, kas ietverta tajā pašā 80. apsvērumā, norādītie pieauguma indeksi attiecībā uz 2007. gadu un izmeklēšanas periodu ir identiski (indekss 121) salīdzinājumā ar 2005. gadu (indekss 100), kas nozīmē, ka Vispārējā tiesa no minētā apsvēruma pamatoti varēja secināt, ka pārdošanas cenas bija pieaugušas par 21 %. Tādēļ es nedomāju, ka pārmetumus par sagrozīšanu, kurus ir izteikusi Padome attiecībā uz Vispārējās tiesas veikto šī faktora kopsavilkumu, varētu atbalstīt.

96. Attiecībā uz *desmito* faktoru Vispārējā tiesa ir apkopojusi pagaidu regulas preambulas 82. apsvērumu šādi – "[Savienības] ražošanas nozares pārdevumu rentabilitāte neatkarīgiem klientiem, kas izteikta kā tīro pārdevumu procentuālā daļa, pieauga par 27 % vai 3,3 procentu punktiem, sasniedzot 15,4 % atzīmi izmeklēšanas periodā, pārdevumu rentabilitāte 2005. un it īpaši 2006. un 2007. gadā arī bija ļoti augsta".

97. Neapšaubot Vispārējās tiesas pārņemto datu pareizību, Padome apgalvo, ka minētā tiesa nav ņēmusi vērā to, ka peļņa bija negatīva laikposmā no 2007. gada līdz izmeklēšanas perioda beigām, kā arī attiecībā uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda.

98. Attiecībā uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda Padomes kritika, manuprāt, ir neefektīva. Proti, iestāžu vērtējumi, kurus Vispārējā tiesa ir izskatījusi un apkopojusi pārsūdzētā sprieduma 59. punktā, ir saistīti ar Savienības ražošanas nozares stāvokli, kuru minētās iestādes ir aprakstījušas kā "neaizsargātu" attiecīgajā periodā un līdz izmeklēšanas perioda beigām.

99. Attiecībā uz to, ka nav ņemta vērā peļņas samazināšanās laikposmā no 2007. gada līdz izmeklēšanas perioda beigām, ir jānorāda, ka tā skaidri nav tikusi uzsvērta paskaidrojumos, kurus sniegusi Komisija pagaidu regulas preambulas 82. apsvērumā, lai gan ir taisnība, ka tā varēja izrietēt no tabulas, kurā apkopoti šajā apsvērumā ietvertie bruto dati. Savukārt šajos paskaidrojumos ir uzsvērts tas, ka rentabilitāte samazinājās no 17,9 % 2007. gadā līdz 15,4 % izmeklēšanas periodā un ka no 2005. gada līdz minētajam periodam "rentabilitāte palielinājās par trim procentu punktiem". Šādos apstākļos man nešķiet, ka apgalvotā neņemšana vērā ir likusi Vispārējai tiesai sagrozīt pierādījumus.

100. Saistībā ar *vienpadsmito* faktoru Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka "ienākumi no ieguldījumiem, ko izsaka kā peļņu procentos no ieguldījumu uzskaites neto vērtības, palielinājās par 10 %, vai 4,6 procentu punktiem, sasniedzot 51,7 % atzīmi izmeklēšanas periodā pēc tam, kad tie attiecīgi sasniedza 85,1 [%] un 79,2 [%] atzīmi 2006. un 2007. gadā (pagaidu regulas preambulas 8[3]. apsvērums".

101. Saskaņā ar Padomes viedokli Vispārējā tiesa esot tikai minējusi datus, kas norāda uz labvēlīgu tendenci, lai gan pieaugums no 2005. gada līdz izmeklēšanas perioda beigām maskējot ienākumu no ieguldījumiem samazināšanos par vairāk nekā 70 %.

102. Vispirms ir jākonstatē, ka pagaidu regulā izvērtētie ienākumi no ieguldījumiem neizriet vienīgi no tās preambulas 82. apsvēruma, kurā ir ietverta viena tabula, kurā ir pārņemti ne vien ekonomiskie dati par pārdevumu un ienākumu no ieguldījumiem rentabilitāti, bet arī paskaidrojumi, kurus Komisija ir sniegusi pagaidu regulas preambulas 83. apsvērumā. Neatkarīgi no šīs neprecizitātes es uzskatu, ka Vispārējā tiesa ir veikusi tabulas datu un šajos abos pagaidu regulas preambulas apsvērumos sniegto paskaidrojumu, kuri attiecas uz ienākumiem no ieguldījumiem, atbilstošu kopsavilkumu.

103. Proti, pirmkārt, 83. apsvērumā ir norādīts, ka ienākumi no ieguldījumiem (ko izsaka kā peļņu procentos no ieguldījumu uzskaites neto vērtības) "palielinājās no 47 % 2005. gadā līdz 85 % 2006. gadā", ka "2007. gadā tie samazinājās līdz 79 % un izmeklēšanas periodā vēl līdz 52 %. Kopumā ienākumi no ieguldījumiem palielinājās par 4,6 procentu punktiem visā attiecīgajā periodā". Otrkārt, lai gan ir taisnība, ka indekss, kas pārņemts pagaidu regulas preambulas 82. apsvērumā ietvertajā tabulā, norāda uz kritumu par 71 punktu laikposmā no 2006. gada (indekss 181) līdz izmeklēšanas periodam (indekss 110), tomēr pagaidu regulā it īpaši tika uzsvērts, ka ienākumi no ieguldījumiem bija palielinājušies par 4,6 procentu punktiem attiecīgajā periodā, kas tieši atbilst starpībai starp 2005. gadu (indekss 100) un izmeklēšanas periodu (indekss 110), proti, 10 indeksa punktiem, ko arī ir uzsvērusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 59. punktā.

104. Tādējādi, manuprāt, Vispārējā tiesa nekādi nav sagrozījusi pierādījumus, kuri attiecas uz faktoru par ienākumiem no ieguldījumiem.

105. Kā norādīts iepriekš [23], attiecībā uz Vispārējās tiesas sniegto kopsavilkumu par *divpadsmito* faktoru (neto naudas plūsma no pamatdarbības) Padome nav izteikusi nevienu pārmetumu par sagrozīšanu. Līdz ar to tas ir jāatzīst.

106. Visbeidzot, *trīspadsmito* faktoru Vispārējā tiesa ir izklāstījusi šādi – "ikgadējie [Savienības] ražošanas nozares ieguldījumi izmeklēšanas periodā palielinājās par 185 %, sasniedzot EUR 284 miljonu apmēru (pagaidu regulas preambulas 85. apsvērums)".

107. Padome precizē, ka šis labvēlīgais rādītājs, kura pareizību tā neapšauba, Vispārējai tiesai esot bijis jārelativizē, ņemot vērā "faktus", kas ietverti pagaidu regulas preambulas 86. apsvērumā, un nekas nenorāda, ka tie ir tikuši ņemti vērā.

108. Šajā ziņā es šaubos, ka Padomes pārmetums patiešām ir saistīts ar pierādījumu sagrozīšanu. Pagaidu regulas preambulas 86. apsvērumā nekādi nav ietverti fakti vai ekonomiskie dati, bet ir norādīti Komisijas veiktie vērtējumi attiecībā uz nelieliem ražošanas nozares ieguldījumiem pirms attiecīgā perioda un attiecībā uz to, ka šajā periodā netika veikti ieguldījumi, lai palielinātu ražošanas jaudu. Lietderības labad un katrā ziņā šajā stadijā ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa būtībā patiešām ir izskatījusi šos vērtējumus pārsūdzētā sprieduma 64. un 65. punktā.

109. Līdz ar to pārsūdzētā sprieduma 59. punktā izklāstītajā kopsavilkumā, kurā Vispārējā tiesa ir konstatējusi trīspadsmit iestāžu izmantotos pierādījumus, nav pieļauta nekāda šo pierādījumu sagrozīšana.

110. Attiecībā uz Padomes izvirzīto iebildumu, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā divus papildu faktorus, uz kuriem esot pamatojušās iestādes, proti, dempinga starpības lielumu un Savienības ražošanas nozares atgūšanos no iepriekšējā dempinga, kuri ir ietverti pagaidu regulas preambulas 87. apsvērumā, es uzskatu, ka tas ir neefektīvs. Proti, neatkarīgi no tā, ka šajā apsvērumā nevis ir norādīti precīzi ekonomiskie dati, bet gan drīzāk ir izklāstīti faktu vērtējumi, tos Vispārējā tiesa ir izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma 64. un 65. punktā. Tādējādi Padome nevar apgalvot, ka šie faktu vērtējumi nav tikuši ņemti vērā pārsūdzētajā spriedumā.

111. Attiecībā tieši uz šo vērtējumu pārbaudi, ko ir veikusi Vispārējā tiesa, *ArcelorMittal* u.c. uzskata, ka šī tiesa ir sniegusi nepilnīgu un kļūdainu pagaidu regulas preambulas 87. apsvēruma interpretāciju.

23 — Skat. šo secinājumu 74. punktu un 21. zemsvītras piezīmi.

112. Taču šīs kritikas mērķis ir uzticēt Tiesai uzdevumu veikt jaunu faktu vērtējumu, neidentificējot Vispārējās tiesas veikto acīmredzami neprecīzu faktu konstatāciju, uz kuru netiek attiecināta pārbaude Tiesā apelācijas ietvaros [24].

113. Ņemot vērā šos apsvērumus, pārmetums Vispārējai tiesai, ka tā ir aizstājusi iestāžu vērtējumu ar savu vērtējumu par ekonomiskajiem datiem, nav balstīts ne uz kādu precīzāku kritiku. Galu galā, manuprāt, Vispārējā tiesa ir tikai pārbaudījusi, vai iestāžu izmantotie pierādījumi pamatoja secinājumus, kurus iestādes no tiem bija izdarījušas.

114. Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka apelācijas sūdzību iesniedzējas neapšauba pārsūdzētā sprieduma 61. punkta daļu, kurā Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā Padomes atgādināto apstākli, ka Savienības ražošanas nozare bija pazaudējusi tirgus daļu punktus attiecīgajā periodā, uzskatot, ka šis apstāklis nepamatoja secinājumu par šīs ražošanas nozares neaizsargātības stāvokli izmeklēšanas perioda beigās, jo tas bija jāaplūko kopsakarā ar faktu, ka izmeklēšanas periodā Savienības ražošanas nozarei bija būtiska tirgus daļa, proti, 63,6 %, un ka tās tirdzniecības apjoma daudzums stipri pieauga attiecīgajā periodā.

115. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, es ierosinu noraidīt Padomes apelācijas sūdzības pirmo pamatu un *ArcelorMittal* u.c. apelācijas sūdzības trešā pamata pirmo daļu.

B – *Par Padomes apelācijas sūdzības otro pamatu un* ArcelorMittal *u.c. apelācijas sūdzības pirmo pamatu saistībā ar pamatregulas 3. panta 7. punkta kļūdainu interpretāciju*

1) Lietas dalībnieku argumentu kopsavilkums

116. Padome un *ArcelorMittal* u.c. pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 63. un 69. punktā ir nospriedusi, ka Savienības iestāžu konstatētais apstāklis par ekonomiskās situācijas pasliktināšanos balstījās uz kļūdu tiesību piemērošanā, jo saskaņā ar pamatregulas 3. panta 7. punktu tādi faktori kā pieprasījuma samazināšanās nav saistāmi ar importu par dempinga cenām.

117. Šajā ziņā apelācijas tiesvedības dalībnieki apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi minēto 3. panta 7. punktu un ka tā ir kļūdaini pamatojusies uz spriedumu Komisija/*NTN* un *Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46). Proti, lai gan lietā Komisija/*NTN* un *Koyo Seiko* Savienības iestādes esot pamatojušās uz ekonomikas lejupslīdes esamību, lai izvērtētu Savienības ražošanas nozares zaudējumus, izskatāmajā lietā tās neesot atsaukušās uz šādas lejupslīdes esamību, lai pamatotu konstatējumu par zaudējumu draudiem. Tās arī ekonomikas lejupslīdes sekas neesot saistījušas ar importu par dempinga cenām, kā to apgalvo arī Itālijas Republika savā iestāšanās rakstā. Gluži pretēji iestādes esot konstatējušas, ka ārkārtīgi augstais pieprasījums bija maskējis importa par dempinga cenām reālo kaitīgo ietekmi un ka šīs sekas parādītos, ja pieprasījums atgrieztos normālā līmenī.

118. Apelācijas sūdzību iesniedzējas uzskata, ka pieprasījuma kritums bija paredzams, jo patēriņš nevarēja saglabāties šajā ārkārtējā un vēsturiski nepierastajā līmenī ilgu laikposmu. Taču Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi šo secinājumu.

119. Komisija norāda, ka būtiskā tiesiska rakstura kļūda, ko Vispārējā tiesa ir pieļāvusi pārsūdzētajā spriedumā, ietver to, ka kļūdaini ir sajaukta zaudējumu draudu analīze un cēloņsakarības analīze, lai gan pamatregulā šie divi jēdzieni ir skaidri nošķirti.

24 — Skat. it īpaši saistībā ar Tiesas pārbaudes robežām apelācijas ietvaros spriedumu Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP* (C-191/09 P un C-200/09 P, EU:C:2012:78, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).

120. Proti, šī iestāde uzskata, ka zaudējumu draudu analīzē pieprasījuma samazināšanās būtu jāuzskata par objektīvu faktu vai par atsauces sistēmu, kurā tiek novērtēta zaudējumu vai zaudējumu draudu esamība. Šajā ziņā Komisija norāda, ka pieprasījuma samazināšanās nav viens no zaudējumu faktoriem, kuri ir minēti pamatregulas 3. panta 5. punktā. Būtu loģiski konstatēt, ka patēriņa samazināšanās var izraisīt situāciju, kurā Savienības ražošanas nozare būs nelabvēlīgākā situācijā nekā tad, ja patēriņš paliktu stabils vai palielinātos. Citiem vārdiem sakot, Savienības ražošanas nozare varot tikt pakļauta zaudējumu draudiem, ja tiek sagaidīta patēriņa samazināšanās tuvākajā nākotnē.

121. Savukārt saistībā ar cēloņsakarības izvērtēšanu attiecīgā produkta pieprasījuma kritumam esot pretēja nozīme. Saskaņā ar pamatregulu cēloņsakarības analīze norisinoties divos secīgos posmos. Vispirms tiekot veikta "attiecināšanas analīze" starp importa par dempinga cenām pieaugumu un zaudējumiem vai zaudējumu draudiem. Tālāk, ja cēloņsakarība provizoriski tiek konstatēta, tiekot pāriets uz otro posmu, proti, "neattiecināšanas" analīzi, kurā par izmeklēšanu atbildīgā iestāde izvērtējot, vai kādam no pamatregulas 3. panta 7. punktā uzskaitītajiem faktoriem (tostarp pieprasījuma samazināšanās faktoram) pašam par sevi ir būtiska nozīme, kas var izjaukt cēloņsakarību, kura provizoriski ir tikusi konstatēta. Citiem vārdiem sakot, šim faktoram būtu jābūt nozīmīgākam nekā importam par dempinga cenām kā zaudējumu vai zaudējumu draudu cēlonim.

122. Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir izmantojusi pieprasījuma samazināšanos kā negatīvu faktoru, lai novērtētu zaudējumu draudus, lai gan šim faktoram ir nozīme tikai cēloņsakarības izvērtēšanas, kas veicama divos posmos, otrajā posmā.

123. *Hubei* apgalvo, ka Vispārējā tiesa pamatoti ir nospriedusi, ka gaidāmā pieprasījuma samazināšanās Kopienā nevarēja tikt ņemta vērā, izvērtējot zaudējumu draudus. Šādas pieprasījuma samazināšanās sekas, kas nevar tikt saistītas ar ekonomikas lejupslīdes situācijām, saskaņā ar pamatregulas 3. panta 7. punktu nav saistāmas ar importu par dempinga cenām, un tādējādi tās nevar izmantot, lai pamatotu secinājumu, ka pastāv zaudējumu draudi, kā tas izrietot no Tiesas judikatūras.

124. Apstrīdētās regulas preambulas 48. apsvērumā Padome būtībā esot norādījusi, ka tad, ja ekonomiskie apstākļi pasliktinātos un pieprasījuma līmenis Savienībā samazinātos, īstenotos zaudējumu draudi. Līdz ar to vismaz vienu daļu no apgalvotajiem zaudējumu draudiem tā esot saistījusi ar šo gaidāmo pieprasījuma samazināšanos. Saskaņā ar *Hubei* viedokli tieši tas ir ārējā faktora veids, kas nevar būt par pamatu, lai izvērtētu zaudējumu draudus, kā tas skaidri izriet no pamatregulas 3. panta 7. punkta.

125. Katrā ziņā *Hubei* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir izvērtējusi daudzus citus faktorus, lai konstatētu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kuru ir pieļāvušas iestādes attiecībā uz Savienības ražošanas nozares neaizsargātību un zaudējumu draudiem. Līdz ar to iespējamā kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar pieprasījuma samazināšanos nevarot būt par pamatu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai.

2) Analīze

126. Šie apelācijas sūdzību pamati attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, kuru Vispārējā tiesa esot pieļāvusi pārsūdzētā sprieduma 63. un 69. punktā.

127. Minētā sprieduma 63. punkts iekļaujas Vispārējās tiesas apsvērumos par Savienības ražošanas nozares neaizsargātības stāvokli izmeklēšanas perioda beigās. Šajā punktā Vispārējā tiesa noraidīja noteiktu skaitu argumentu, uz kuriem ir atsaukušās iestādes un kuri ir saistīti ar ekonomiskās situācijas pasliktināšanās sekām šajā ražošanas nozarē.

128. Tādējādi Vispārējā tiesa nosprieda, ka "attiecībā uz apstākli, uz kuru atsaucas iestādes, par to, ka [Savienības] ražošanas nozare bija neaizsargāta pret potenciāli kaitīgajām sekām no importa par dempinga cenām, ja tendence tirgū mainītos (pagaidu regulas preambulas 89. apsvērums, ko Padome apstiprināja apstrīdētās regulas preambulas 47. apsvērumā), tas ļaujot konstatēt attiecīgā gadījumā neaizsargātības stāvokli priekšdienām. Šis apstāklis tātad nav efektīvs, lai secinātu, ka [Savienības] ražošanas nozare izmeklēšanas periodā atradusies neaizsargātā stāvoklī. Tas pats attiecas uz faktiem, uz kuriem procesuālajos rakstos Vispārējā tiesā atsaucas Padome, attiecībā uz ekonomiskajiem datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda un Padomes secinājumiem, kurus tā izdara par [Savienības] ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos". Turklāt, it īpaši atsaucoties uz spriedumu Komisija/*NTN* un *Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46, 43. punkts), Vispārējā tiesa uzsvēra, ka "institūciju minēto apstākli attiecībā uz ekonomiskās situācijas pasliktināšanos Savienības tiesas jau iepriekš ir uzskatījušas par tādu, kas balstīts uz kļūdu tiesību piemērošanā, jo pamatregulas sadaļā par zaudējumu analīzi ir skaidri paredzēts, ka tādi faktori kā pieprasījuma samazināšanās nav saistāmi ar importu par dempinga cenām [..]".

129. Savukārt pārsūdzētā sprieduma 69. punkts iekļaujas zaudējumu draudu esamības izvērtēšanas kontekstā, kuru ir atzinušas iestādes saistībā ar datu par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām izmantošanu. Tajā Vispārējā tiesa atgādina, pirmkārt, ka minētie dati "apstiprina iestāžu prognozes par [Savienības] tirgus sarukšanu", un norāda, otrkārt, ka "it īpaši apstrīdētās regulas preambulas 51. apsvērumā ietvertie fakti pierāda, ka patēriņš [Savienībā] pazeminājās par 27,7 % laikposmā starp izmeklēšanas perioda beigām, proti, 2008. gada 30. jūniju, un 2009. gada martu". Atsaucoties uz pārsūdzētā sprieduma 63. punktu, tā tomēr uzsver, "ka tādi zaudējumu faktori kā pieprasījuma samazināšanās nav saistāmi ar importu par dempinga cenām".

130. Jāatgādina, kas netiek apstrīdēts, ka pamatregulas 3. panta 7. punkta pirmajā teikumā ir precizēts, ka tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas rada zaudējumus Savienības ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka šādi pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Starp šiem faktoriem, kuri neizsmeļoši ir uzskaitīti 3. panta 7. punkta otrajā teikumā, ir ietverta pieprasījuma samazināšanās.

131. Tādējādi iestādēm ir pienākums pārbaudīt, vai zaudējumi, ko tās plāno ņemt vērā, patiešām izriet no importa par dempinga cenām, un izslēgt jebkādus zaudējumus, kas izriet no citiem faktoriem [25], piemēram, pieprasījuma samazināšanās vai, vispārīgāk, lejupslīdes ražošanas nozarē [26].

132. Spriedumā Komisija/*NTN* un *Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46, 43. punkts) Tiesa ir apstiprinājusi Vispārējās tiesas vērtējumu, kas veikts sprieduma *NTN Corporation* un *Koyo Seiko* /Padome (T-163/94 un T-165/94, EU:T:1995:83) 98. un 99. punktā, ka aizliegums ar importu par dempinga cenām saistīt citu faktoru, tādu kā pieprasījuma samazināšanās, negatīvās sekas ir piemērojams arī zaudējumu draudu analīzes kontekstā.

133. Tādējādi Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nekādu kļūdu tiesību piemērošanā, atgādinādama šo principu pārsūdzētā sprieduma 63. un 69. punktā.

134. Tomēr apelācijas tiesvedību dalībnieki apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini uzskatījusi, ka iestādes uz importu par dempinga cenām esot attiecinājušas zaudējumus, kas izriet no pieprasījuma samazināšanās. Nenovēršama pieprasījuma samazināšanās esot ņemta vērā vienīgi kā apstāklis, kura kontekstā ir jāizvērtē zaudējumu draudi.

135. Pat pieņemot, ka tas tā ir, es uzskatu, ka šāds iebildums ir neefektīvs.

25 — Šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome (C-10/12 P, EU:C:2013:865, 23. punkts) un *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, 35. punkts).

26 — Skat. spriedumu Komisija/*NTN* un *Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46, 43. punkts), kurā Tiesa ir pielīdzinājusi abus izteicienus.

136. Proti, runājot par pārsūdzētā sprieduma 63. punktu, iestāžu vērtējumu, kas attiecas uz Savienības ražošanas nozares neaizsargātības stāvokli, Vispārējā tiesa galvenokārt ir atspēkojusi, pamatojoties uz pārsūdzētā sprieduma 59. punktā uzskaitīto faktoru pārbaudi. Turpmākā vai paredzamā pieprasījuma samazināšanās attiecībā uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām katrā ziņā nevarēja pamatot konstatējumu, ka Savienības ražošanas nozare atradās neaizsargātības stāvoklī izmeklēšanas perioda beigās, kā to būtībā pareizi ir nospriedusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 63. punkta pirmajā un otrajā teikumā.

137. Kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 69. punktu, turpmākās pieprasījuma samazināšanās kā tādas ņemšana vērā neļauj iestādēm secināt, ka pastāv būtisku zaudējumu draudi, kurus rada imports par dempinga cenām, pamatregulas 3. panta 9. punkta izpratnē. Katrā ziņā it īpaši no pārsūdzētā sprieduma 72., 83. un 87. punkta, kuri, kā tas tiks izvērtēts turpinājumā, attiecas uz to faktoru pārbaudi, kurus iestādes ir izmantojušas šādu draudu esamības konstatēšanai, izriet, ka Vispārējā tiesa nav ignorējusi apstākli attiecībā uz pieprasījuma samazināšanos Savienībā laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām, kuru šīs iestādes ir ņēmušas vērā.

138. Līdz ar to es ierosinu noraidīt apelācijas sūdzības pamatus, kuri saistīti ar pamatregulas 3. panta 7. punkta kļūdainu interpretāciju.

C – *Par Padomes apelācijas sūdzības trešo pamatu un par* ArcelorMittal *u.c. apelācijas sūdzības trešā pamata otro daļu, kuri ir saistīti ar pamatregulas 3. panta 9. punkta un 6. panta 1. punkta kļūdainu interpretāciju un kļūdām attiecībā uz faktoru par zaudējumu draudiem pārbaudi*

1) Lietas dalībnieku argumentu kopsavilkums

139. Padome apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 92. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini atzinusi, ka iestādes bija pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinādamas, ka šajā lietā pastāvēja zaudējumu draudi.

140. Lai gan Padome atzīst, ka zaudējumu draudu analīzei būtu jāpamatojas uz faktiem un izmaiņu apstākļos nenovēršamību, šī analīze pavisam noteikti esot prognozes analīze. Tādējādi iestādes varētu kļūdīties attiecībā uz nākotni, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, kad tās īsteno savu kompetenci izvērtēt sarežģītas ekonomiskas situācijas. Saskaņā ar Padomes viedokli būtiski esot piešķirt plašu novērtējuma brīvību kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par sarežģītu nākotnes notikumu izvērtēšanu tirdzniecības aizsardzības politikas kontekstā.

141. Padome atgādina, ka pamatregulas 3. panta 9. punktā paredzēto īpašo faktoru pārbaude atklāja "neviennozīmīgu situāciju" attiecībā uz zaudējumu draudu esamību. Ņemot vērā šīs tiesību normas precīzu formulējumu un plašo novērtējuma brīvību, kas ir Savienības iestādēm tirdzniecības aizsardzības jautājumos, tām esot tiesības izmantot šo brīvību, lai secinātu zaudējumu draudu pastāvēšanu.

142. Padome paskaidro, ka, ņemot vērā tieši situācijas izmeklēšanas perioda beigās "neviennozīmīgo" raksturu, šajā lietā iestādes neierastā veidā, taču labas pārvaldības nolūkos turpināja uzraudzīt tirgus situāciju Savienībā laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām, pievēršot savu uzmanību izmaiņām apstākļos un galvenajiem ekonomikas rādītājiem.

143. Šī iemesla dēļ iestādes neesot kļūdījušās attiecībā uz nākotni. Proti, Padome uzsver, ka dati par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām liecinot, ka tirgus bija sācis sarukt, kas esot izšķirošs apstāklis, lai secinātu zaudējumu draudu esamību brīdī, kad tika veikts vērtējums. Savienības patēriņš esot sācis ievērojami samazināties ātrāk, nekā paredzēts pagaidu regulā, jo no izmeklēšanas perioda beigām līdz 2009. gada martam tas esot samazinājies gandrīz par 30 %. Turklāt dati par laikposmu pēc

izmeklēšanas perioda beigām apstiprinot, ka Ķīnas izcelsmes importa par dempinga cenām tirgus daļa bija palielinājusies. Ķīnas izcelsmes importa par dempinga cenām tirgus daļa esot palielinājusies gandrīz par 18 %, kas apstiprinot pagaidu regulā ietvertās prognozes. Visbeidzot un it īpaši – Savienības ražošanas nozares ražošanas apjoms, izlasē iekļauto sabiedrību jaudu izmantojuma līmenis, pārdošanas apjoms Savienības tirgū, kā arī rentabilitāte esot būtiski samazinājušies laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām.

144. Līdz ar to Padome uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdījusies, pārsūdzētā sprieduma 91. punktā konstatējot pretrunas un nepilnības pamatregulas 3. panta 9. punktā paredzēto faktoru kopējā vērtējumā, kas veikts apstrīdētajā regulā.

145. ArcelorMittal u.c. uzskata, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi ne pamatregulas 3. panta 9. punktu, ne šīs regulas 6. panta 1. punktu, pamatodama savu argumentāciju ar pretrunām starp datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām un datiem, kuri ir apkopoti šī perioda laikā. Tāpat zaudējumu draudu izvērtēšanas kontekstā šādu datu par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām izmantošana neesot uzticama, jo tie atspoguļojot ieinteresēto ražotāju rīcību pēc antidempinga procedūras uzsākšana. Šādi dati esot jāizmanto tikai tad, ja tie pierāda, ka antidempinga maksājumu piemērošana acīmredzami būtu nepiemērota. Taču šajā gadījumā tas tā neesot.

146. Šādos apstākļos *ArcelorMittal* u.c. uzskata, ka nebija jānosaka, vai Padome bija tiesīga analizēt datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām. Proti, neesot nozīmes tam, ka šos datus apstiprina Komisijas pagaidu regulā sniegtās prognozes, pamatojoties uz izmeklēšanas perioda datiem. Tādējādi, pat ja Padome kļūdaini bija secinājusi, ka dati par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām apstiprina pagaidu regulas secinājumus, šī kļūda nevarētu būt par pamatu apstrīdētās regulas atcelšanai.

147. Turklāt *ArcelorMittal* u.c. norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi virkni kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot faktorus, kuri ir paredzēti pamatregulas 3. panta 9. punktā un kurus ir izmantojušas Savienības iestādes, lai konstatētu zaudējumu draudus.

148. Šī kritika skar trīs faktorus, kurus ir ņēmušas vērā iestādes un kurus ir izvērtējusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 72.–90. punktā. Tā detalizētāk tiks izklāstīta, izvērtējot katru attiecīgo faktoru (skat. attiecīgi šo secinājumu 199., 219. un 238. punktu).

149. *Hubei* galvenokārt norāda, ka šie pamati ir nepieņemami. Pirmkārt, tā kā tajos Vispārējai tiesai tiek pārmests, ka tā ir izvērtējusi datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, apelācijas sūdzību iesniedzējas mēģinot iesniegt jaunu pamatu, kas paplašina pirmās instances strīda priekšmetu. Otrkārt, kas attiecas uz *ArcelorMittal* u.c. kritiku par Vispārējās tiesas veikto pamatregulas 3. panta 9. punktā paredzēto faktoru pārbaudi, tās mērķis esot apstrīdēt pirmās instances tiesas veikto faktu vērtējumu, uz ko netiek attiecināta pārbaude Tiesā apelācijas ietvaros.

150. Pakārtoti *Hubei* apgalvo, ka šie pamati ir nepamatoti. Vispirms tā precizē, ka zaudējumu draudu analīzē iestādēm netiek prasīts, lai tās izvērtētu nākotnes notikumus. Pamatregulas 3. panta 9. punktā esot skaidri noteikts, ka analīzei ir jāpamatojas uz faktiem, "bet ne uz nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām". Šajā ziņā *Hubei* uzsver, ka Padome atzīst, ka iestāžu analīze ir atklājusi labākajā gadījumā "neviennozīmīgu situāciju" attiecībā uz zaudējumu draudu esamību. Taču tā neesot pierādījusi, ka Vispārējā tiesa ir acīmredzami sagrozījusi pierādījumus, kuri tai ir tikuši iesniegti, vai ka tā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

151. Tālāk *Hubei* uzskata, ka Vispārējā tiesa pilnībā bija tiesīga pārbaudīt datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, tā kā šos datus ir norādījušas un izmantojušas iestādes, jo pretējā gadījumā uz iestāžu lēmumiem varētu netikt attiecināta pārbaude tiesā. Kā tas esot šajā lietā, minētie dati ir cieši saistīti ar zaudējumu draudu kopējo vērtējumu un nevar tikt nošķirti no šīs analīzes, jo tie pierāda, ka antidempinga maksājuma piemērošana ir acīmredzami neatbilstoša.

152. Turklāt *Hubei* norāda, ka iestādes nevar vienkārši apstiprināt pagaidu regulā sniegtās prognozes, pamatojoties uz to, ka tās bija pareizas brīdī, kad tika pieņemta šī regula. Tām ir pienākums pārbaudīt, vai šīs prognozes joprojām ir pareizas galīgās regulas pieņemšanas brīdī, ņemot vērā pieejamo papildu informāciju un argumentus, kas izklāstīti vēlāk to izmeklēšanas turpmākajā gaitā.

153. Visbeidzot, *Hubei* uzskata, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nevienu kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot pamatregulas 3. panta 9. punktā uzskaitītos faktorus. It īpaši *Hubei* atgādina, ka, ņemot vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, Ķīnas importa pieaugums par 0,7 % nevarot tikt kvalificēts par "būtisku" pieaugumu šī panta izpratnē.

2) Analīze

154. Pamatu, kurus ir izvirzījuši apelācijas tiesvedības dalībnieki, pamatā ir divi galvenie jautājumi.

155. Pirmkārt, ir jāpārbauda, vai Vispārējā tiesa pamatoti ir pārbaudījusi konstatējumu attiecībā uz zaudējumu draudiem tiesiskumu, ņemot vērā atbilstošos datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām. Otrkārt, apstiprinošas atbildes gadījumā būs jānosaka, vai Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārbaudot iestāžu vērtējumu par pamatregulas 3. panta 9. punktā uzskaitīto četru faktoru pārbaudi.

156. Vispirms, manuprāt, ir jānoraida *Hubei* izvirzītie iebildumi par šo pamatu nepieņemamību.

a) Par *Hubei* izvirzītajiem iebildumiem par nepieņemamību

157. Es atgādinu, ka *Hubei*, pirmām kārtām, atsaucas uz tā pamata jauno raksturu, kas saistīts ar kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz to, ka Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, lai izvērtētu iestāžu secinājuma par zaudējumu draudu esamību tiesiskumu.

158. Tiesai apelācijas ietvaros ir kompetence tikai izvērtēt juridisko risinājumu, kas tika sniegts par pirmās instances tiesnešu klātbūtnē apspriestajiem pamatiem. Tādējādi Tiesas kompetencē ir tikai izvērtēt, vai apelācijas sūdzībā izklāstītā argumentācija atklāj kļūdu tiesību piemērošanā pārsūdzētajā spriedumā [27].

159. Šajā lietā Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, lai atbildētu uz *Hubei* pārmetumu, kas izvirzīts pirmajā instancē, saistībā ar pretrunām, kuras pastāv starp iestāžu secinājumu un atbilstošajiem ekonomiskajiem datiem. Tā kā Vispārējā tiesa ir apmierinājusi tajā apspriesto pamatu, ņemot vērā šos datus, un tā kā šajā vērtējumā tiek pārmests apelācijas sūdzību iesniedzējām, manuprāt, pēdējās minētās pavisam noteikti var kritizēt Vispārējās tiesas izraudzītā risinājuma pamatotību.

160. Otrām kārtām, *Hubei* apgalvo, ka *ArcelorMittal* u.c. kritika, kas vērsta pret Vispārējās tiesas veikto pamatregulas 3. panta 9. punktā paredzēto četru faktoru pārbaudi, ir nepieņemama, jo tās mērķis esot vienīgi lūgt Tiesu no jauna izvērtēt faktus.

27 — Skat. it īpaši spriedumus Komisija/*Girardot* (C-348/06 P, EU:C:2008:107, 49. punkts) un Padome/*Bamba* (C-417/11 P, EU:C:2012:718, 40. punkts).

161. Nepastāvot vajadzībai šajā stadijā analizēt *ArcelorMittal* u.c. izklāstītos argumentus, ir acīmredzami, pirmkārt, ka *Hubei* iebildums labākajā gadījumā varētu būt vienīgi pamats konstatējumam par izskatāmās apelācijas sūdzības pamatu daļēju nepieņemamību. Otrkārt, tā kā Tiesas kompetencē apelācijas ietvaros ir izskatīt tikai tiesību jautājumus, ievērojot vienīgi šādu kvalifikāciju, ir jāizvērtē *ArcelorMittal* u.c. paustā kritika.

162. Tā kā *Hubei* iebildumi par nepieņemamību tika noraidīti, vispirms ir jāpārbauda, vai, kā to apgalvo apelācijas sūdzību iesniedzējas, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 9. punktu un 6. panta 1. punktu, ņemdama vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, lai pārbaudītu iestāžu konstatējuma par to, ka izmeklēšanas perioda beigās pastāvēja zaudējumu draudi, tiesiskumu.

b) Par to, ka Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, lai pārbaudītu zaudējumu draudu esamības tiesiskumu

163. Lai izvērtētu šo iebildumu, vispirms ir jāatgādina iestāžu sniegtā konstatējuma par zaudējumu draudiem specifiskās īpatnības.

164. Kā jau norādīts, saistībā ar zaudējumu draudiem zaudējumu faktiskā pastāvēšana pēc definīcijas (vēl) nav īstenojusies.

165. Līdz ar to, kā to atzīst Padome, lai izdarītu secinājumu attiecībā uz zaudējumu draudu esamību, tiek prasīta ne tikai faktu konstatēšana, bet arī iespējamības analīze, ar kādu iestāsies nākotnes notikumi (kas saskaņā ar pamatregulas 3. panta 9. punktu ir paredzami un nenovēršami), izraisot situāciju, kurā, nepieņemot antidempinga pasākumus, rastos zaudējumi. Piemēram, lai noteiktu zaudējumu draudu esamību, iestādes tiek aicinātas izvērtēt, vai pastāv ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps Savienības tirgū, "kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību" (pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas a) apakšpunkts).

166. Ir acīmredzami, ka šāda prognozes analīze ietver zināmu skaitu neskaidrību attiecībā uz nākotnes notikumu iestāšanos, bet arī nozīmē risku pakļaut trešo valstu saimnieciskās darbības subjektus patvaļīgu pasākumu, kuri ir tikai protekcionistiska rakstura, pieņemšanai [28].

167. Lai gan, ņemot vērā iestādēm piešķirto novērtējuma brīvību, manuprāt, neskaidrības parasti var tikt pieļautas, Tiesa jau ir nospriedusi, ka koncentrāciju kontroles jomā, proti, jomā, kurā prognozes analīze ir nepieciešama, šāda analīze ir jāveic "ļoti uzmanīgi" tieši tāpēc, ka ir jāparedz notikumi, kas vairāk vai mazāk ticami varētu rasties nākotnē, ja netiek pieņemts neviens lēmums, ar ko aizliedz plānoto koncentrāciju [29].

168. Manuprāt, tieši šādā kontekstā ir jāizprot šajā lietā tas, ka iestādes ir ņēmušas vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām. Proti, bija jānosaka, vai apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī prognozes, kas ietvertas pagaidu regulā, attiecībā uz tādu notikumu iestāšanās iespējamību, kuri izraisa pāreju no zaudējumu draudiem uz zaudējumiem, bija vai nebija apstiprinātas, ja netika pieņemts neviens aizsardzības pasākums.

169. Šī pārbaude nozīmēja ņemt vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām tādējādi, lai iestādes nepamatotos tikai uz prognozēm, kas balstītas uz ekonomiskajiem datiem, kuri sniegti vairāk nekā gadu pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas dienas [30].

28 — Skat. it īpaši šajā saistībā Soprano, R., "The Threat of Material Injury in Antidumping Investigations: a Threat to Free Trade", *The Journal of World Investment & Trade*, Nr. 1, 2010, 9. lpp.

29 — Skat. spriedumu Komisija/*Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 42. punkts).

30 — Es atgādinu, ka par izmeklēšanas perioda beigām tika noteikts 2008. gada 30. jūnijs, savukārt apstrīdētā regula tika pieņemta 2009. gada 24. septembrī.

170. Turklāt tas būtībā izriet arī no apstrīdētās regulas preambulas 57. apsvēruma, kuram atbilstoši Padome norādīja, ka zaudējumu draudu kontekstā izmeklēšanas iestāde ir "tiesīga pārbaudīt, vai notikumi pēc izmeklēšanas perioda beigām patiešām apstiprina iepriekšējā posma konstatējumus par kaitējuma draudiem".

171. Man šķiet, ka šī pieeja ir pilnīgi likumīga un piemērota.

172. No tiesiskuma viedokļa ir taisnība, ka pamatregulas 6. panta 1. punktā, kas saistīts ar dempinga un zaudējumu izmeklēšanu, ir paredzēts, ka "parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas laikposmam".

173. Kā norāda *ArcelorMittal* u.c., pamatregulas 6. panta 1. punkta noteikums, ka dati par laikposmu, kas seko izmeklēšanas laikposmam, parasti netiek ņemti vērā, ir paredzēts, lai garantētu, ka izmeklēšanas rezultāti ir reprezentatīvi un uzticami, nodrošinot, ka apstākļus, uz kuriem pamatojoties ir konstatēts dempings un zaudējumi, neietekmē ieinteresēto ražotāju rīcība pēc antidempinga procedūras uzsākšanas [31].

174. Tomēr es uzskatu, ka, tāpat kā būtībā ir nospriedusi Vispārējā tiesa, noteiktā skaitā lietu, izmantojot apstākļa vārdu "parasti", pamatregulas 6. panta 1. punktā iestādēm tiek atļauts ņemt vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām un pat prasīts, lai šie dati tiktu izvērtēti, ja tie var atklāt jaunus faktus, kas paredzēto antidempinga maksājumu piemērošanu padara par acīmredzami neatbilstošu [32].

175. Šajā lietā, tā kā, pirmkārt, zaudējumu draudu izvērtēšana nozīmē prognozes rakstura analīzi un, otrkārt, šādu draudu tāpat kā faktisko zaudējumu esamību ir jāspēj noteikt brīdī, kad tiek pieņemts (pagaidu vai galīgais) aizsardzības pasākums [33], es uzskatu, ka iestādēm ir jāpārbauda, vai galīgā antidempinga maksājuma pieņemšanas brīdī prognozes, kas izriet no pagaidu regulā veiktās analīzes, ir apstiprinātas un var pamatot šī galīgā antidempinga maksājuma piemērošanu.

176. Tādējādi šādā aspektā un zaudējumu draudu kontekstā, manuprāt, iestādes ir ne tikai tiesīgas, bet arī ļoti tiek aicinātas ņemt vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām.

177. Šajā ziņā iestādēm ir jāatļauj izvērtēt, vai šādi dati ir pietiekami reprezentatīvi un uzticami, un tad, ja tas tā nav, izskaidrot iemeslus, kas tām liek par tiem šaubīties, un vajadzības gadījumā tos pilnībā vai daļēji noraidīt.

178. Šajā lietā no lietas materiāliem neizriet, ka iestādes būtu paudušas šaubas attiecībā uz datu par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, uz kuriem tās bija pamatojušās, reprezentativitāti un uzticamību.

179. Tiklīdz iestādes ir likumīgi ņēmušas vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, kurus tās ir uzskatījušas par reprezentatīviem un uzticamiem, kas nav ticis apstrīdēts, Vispārējo tiesu nevar kritizēt par to, ka tā ir pārbaudījusi, vai šīs iestādes pamatoti bija uzskatījušas, ka minētie dati apstiprināja pagaidu regulā sniegtās prognozes attiecībā uz zaudējumu draudu esamību.

31 — Šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus *Nanjing Metalink*/Padome (T-138/02, EU:T:2006:343, 59. punkts) un *Transnational Company "Kazchrome"* un *ENRC Marketing*/Padome (T-192/08, EU:T:2011:619, 223. punkts).

32 — Šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus *Sinochem Heilongjiang*/Padome (T-161/94, EU:T:1996:101, 88. punkts); *Nanjing Metalink*/Padome (T-138/02, EU:T:2006:343, 61. punkts) un *HEG* un *Graphite India*/Padome (T-462/04, EU:T:2008:586, 67. punkts).

33 — Šajā ziņā skat. it īpaši spriedumus *Epichirisseon Metalleftikon, Viomichanikon kai Naftiliakon* u.c./Padome (C-121/86, EU:C:1989:596, 34. un 35. punkts) un *Industrie des poudres sphériques*/Padome (C-458/98 P, EU:C:2000:531, 90. punkts).

180. Proti, pretēji tam, ko, šķiet, pieļauj arī apelācijas sūdzību iesniedzējas, datu izmantošana par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, ko veikušas iestādes, nevar izvairīties no pārbaudes Vispārējā tiesā. It īpaši, kā jau es esmu uzsvēris iepriekš 64. punktā, šai pārbaudei ir jāietver iestāžu sniegtās ekonomiska rakstura datu interpretācijas kontrole, kurā ietilpst uzdevums pārbaudīt ne vien pierādījumu, kurus tās ir izmantojušas, pareizību, ticamību un saskanību, bet arī to, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai ar šiem pierādījumiem var pamatot no šīs informācijas izdarītos secinājumus.

181. Manuprāt, šāda pārbaude vēl jo vairāk ir vajadzīga attiecībā uz prognozes analīzi, kas tiek prasīta, izvērtējot zaudējumu draudu esamību [34].

182. Es piekrītu tam, kā to apgalvo Padome, ka iestādes var kļūdīties attiecībā uz nākotni, ne vienmēr pieļaujot kļūdas tiesību piemērošanā vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

183. Tomēr no brīža, kad šīs iestādes pamatoti ir ņēmušas vērā apstākļus, kas iestājušies pēc izmeklēšanas perioda, lai pierādītu zaudējumu draudu esamību un piemērotu galīgo antidempinga maksājumu, Vispārējai tiesai ir jāspēj pārliecināties, ka šādi apstākļi juridiski pietiekami var apstiprināt prognozes, kuru rezultātā Komisija ir pieņēmusi pagaidu aizsardzības pasākumus.

184. Līdz ar to brīdī, kad Padomei ir jāpieņem regula, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu, es neuzskatu, ka tad, ja fakti par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām neapstiprina prognozes analīzi, kuru Komisija ir veikusi pagaidu regulas ietvaros, Padome tomēr būtu tiesīga, kā tā apgalvo, izmantot savu novērtējuma brīvību, lai konstatētu zaudējumu draudu esamību un pieņemtu galīgo antidempinga maksājumu.

185. Šī pārliecība ir balstīta uz virkni apsvērumu.

186. Pirmkārt, kā jau norādīts iepriekš 173. punktā, zaudējumu draudu esamību, tāpat kā faktisku zaudējumu esamību, ir jāspēj noteikt brīdī, kad aizsardzības pasākums, neatkarīgi no tā, vai tas ir pagaidu vai galīgais pasākums, tiek pieņemts. Ja pierādījumi neļauj apstiprināt Komisijas sākotnējās prognozes, būtisku zaudējumu draudu iestāšanās, šķiet, attālinās un tāpēc nešķiet pamatoti piemērot galīgos antidempinga maksājumus.

187. Otrkārt, ir jāatgādina, ka pamatregulas 3. panta 9. punktā ir prasīts, lai būtisku zaudējumu draudu konstatēšana tiktu pamatota ar faktiem, bet ne ar nepamatotiem apgalvojumiem, pieņēmumiem vai maz ticamām iespējamībām un ka izmaiņām apstākļos, kas varētu radīt situāciju, kurā dempings rada zaudējumus, ir jābūt skaidri paredzamām un nenovēršamām.

188. Visbeidzot, treškārt, ja tiktu pieņemts Padomes apgalvojums, tas *in fine* nozīmētu piešķirt iestādēm tiesības pieņemt patvaļīgus, pilnībā protekcionistiskus aizsardzības pasākumus. Taču pamatregulā nav aizliegts dempings pats par sevi, bet vienīgi dempings, kas rada vai draud radīt būtiskus zaudējumus Savienības ražošanas nozarei. Līdz ar to es uzskatu, ka, ja pierādījumi ar pietiekami augstu iespējamības pakāpi neļauj secināt, ka pastāv būtisku zaudējumu draudi, iestādēm pat galīgās antidempinga regulas pieņemšanas stadijā ir vienkārši jāizdara no tiem secinājumi un jāatturas pieņemt sākotnēji paredzētos galīgos aizsardzības pasākumus.

189. Šādos apstākļos es uzskatu, ka Vispārējā tiesa nav pārkāpusi ne pamatregulas 3. panta 9. punktu, ne arī 6. panta 1. punktu, ņemdama vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, lai veiktu iestāžu konstatējuma attiecībā uz zaudējumu draudu esamību, kuru pašas šīs iestādes bija ņēmušas vērā apstrīdētājā regulā, tiesiskuma pārbaudi.

34 — Skat. pēc analoģijas ar prognozes analīzi koncentrāciju kontroles jomā spriedumus Komisija/*Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39. punkts) un *Éditions Odile Jacob*/Komisija (T-471/11, EU:T:2014:739, 136. punkts).

190. Tagad ir jāizvērtē, vai, kā to apgalvo *ArcelorMittal* u.c., Vispārējā tiesa būtu pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, pārbaudot iestāžu vērtējumu par pamatregulas 3. panta 9. punktā uzskaitīto faktoru pārbaudi.

c) Par kļūdām tiesību piemērošanā, kuras esot pieļāvusi Vispārējā tiesa, pārbaudot iestāžu vērtējumu par pamatregulas 3. panta 9. punktā uzskaitīto četru faktoru pārbaudi

191. Pamatregulas 3. panta 9. punkta otrajā daļā ir uzskaitīti četri faktori, kas nav visaptveroši un kas iestādēm ir jāizvērtē, lai noteiktu būtisku zaudējumu draudu esamību.

192. Kā Vispārējā tiesa ir rezumējusi pārsūdzētā sprieduma 70. punktā, šie faktori aptver izmaiņas importā par dempinga cenām (3. panta 9. punkta otrās daļas a) apakšpunkts), brīvās eksportētāju ražošanas jaudas (b) apakšpunkts), importa par dempinga cenām cenas (c) apakšpunkts) un attiecīgā produkta pieejamo krājumu apjomu (d) apakšpunkts).

193. Pamatregulas 3. panta 9. punkta trešajā daļā ir precizēts, ka neviens no iepriekšminētajiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem, bet visu šo faktoru kopumam ir jānoved pie secinājuma, ka tālāks eksports par dempinga cenām ir nenovēršams un ka radīsies būtiski zaudējumi, ja vien netiks veikti aizsardzības pasākumi.

194. Šajā lietā, kā norādījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 70. punktā, iestādes izvērtēja pirmos trīs faktorus, jo Padome būtībā uzskatīja, ka krājumu apjoms nebija izšķirošs zaudējumu draudu analīzē.

i) Par kļūdām tiesību piemērošanā attiecībā uz pirmā faktora pārbaudi (pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas a) apakšpunkts)

– Vispārējās tiesas apsvērumi

195. Attiecībā uz *pirmo* faktoru, kuru ir ņēmušas vērā iestādes un ir izvērtējusi Vispārējā tiesa, šī tiesa pārsūdzētā sprieduma 72. punktā vispirms atgādināja Komisijas prognozes, kuras ir apstiprinātas apstrīdētajā regulā, ka "Ķīnas imports par dempinga cenām palielināsies[, un] [Savienības] tirgū būtiski palielināsies minētā importa radītais spiediens".

196. Tomēr Vispārējā tiesa norādīja, ka saskaņā ar apstrīdētajā regulā pārņemtajiem datiem Ķīnas izcelsmes importa apjoms laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām pieredzēja ļoti nozīmīgu samazinājumu absolūtā izteiksmē (samazinājums par 24,6 %), savukārt relatīvā izteiksmē tirgus daļas pieaugums, kas atbilda minētajam importam, bija neliels, proti, 0,7 % procentu punkti šajā laikposmā (pārsūdzētā sprieduma 73. punkts).

197. Savas argumentācijas beigās Vispārējā tiesa nosprieda, ka tādējādi pastāv ievērojama atšķirība starp Komisijas prognozēm pagaidu regulas pieņemšanas stadijā un ekonomiskajiem datiem laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām, kurus ņēma vērā Padome apstrīdētajā regulā. Atgādinot, ka saskaņā ar pamatregulas 3. panta 9. punktu saistībā ar pirmo faktoru tiek prasīts ievērojams importa par dempinga cenām pieauguma temps Kopienas tirgū, kas norāda uz ievērojamu importa pieauguma iespējamību, Vispārējā tiesa konstatēja, ka tie paši Padomes apgalvojumi apstrīdētajā regulā, ka Ķīnas izcelsmes imports laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām "nedaudz palielinājās" relatīvā izteiksmē, nepamato secinājumu, saskaņā ar kuru šajā lietā pastāvot importa par dempinga cenām "būtiska" pieauguma iespējamība. Vispārējā tiesa arī perspektīvā norādīja uz 0,7 procentu punktu pieaugumu Ķīnas izcelsmes importa tirgus daļai un 0,1 procentu punktu samazinājumu tai tirgus daļai, kura atbilst Savienības ražošanas nozares precēm attiecībā uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām (pārsūdzētā sprieduma 78. punkts).

198. Līdz ar to Vispārējā tiesa secināja, ka attiecībā uz pirmo faktoru ir nesakritības starp Komisijas prognozēm, kuras apstiprināja Padome apstrīdētajā regulā, un atbilstošajiem datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām (pārsūdzētā sprieduma 91. punkts).

– *ArcelorMittal* u.c. argumentu kopsavilkums

199. *ArcelorMittal* u.c. galvenokārt apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini nospriedusi, ka Padome, identificējot vienīgi nesakritības, nevis acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz Ķīnas izcelsmes importa apjomu, bija pārkāpusi pamatregulas 3. panta 9. punktu. Tās arī apgalvo, ka Vispārējā tiesa neesot izskatījusi vērtējumu daļu, kura ietverta apstrīdētās regulas preambulas 68. apsvērumā, un ka tai neesot bijis jānosaka, vai importa par dempinga cenām tirgus daļas pieauguma pakāpe bija "pietiekami liela".

– Vērtējums

200. Manuprāt, *ArcelorMittal* u.c. argumentācija ir jānoraida.

201. Vispirms, kā skaidri norādīts pārsūdzētā sprieduma 92. punktā, it īpaši ņemot vērā "visus pierādījumus" saistībā ar triju faktoru, kas ļauj noteikt zaudējumu draudu esamību, pārbaudi, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Padome ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 9. punktu.

202. Tādējādi *ArcelorMittal* u.c. kļūdaini interpretē pārsūdzēto spriedumu, apgalvojot, ka Vispārējā tiesa esot pamatojusies vienīgi uz nesakritībām saistībā ar pirmo faktoru par importa apjomu, lai konstatētu, ka Padome ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 9. punktu.

203. Tālāk, kā jau esmu norādījis, pārbaude tiesā, kuru Vispārējai tiesai ir atļauts veikt, ietver arī iestāžu izmantoto ekonomisko datu interpretācijas kontroli, aptverot pierādījumu saskanīguma pārbaudi un to, vai ar šiem pierādījumiem var pamatot no tiem izdarītos secinājumus.

204. Tādējādi pārbaude, kas jāveic Vispārējai tiesai, acīmredzami attiecas ne vien uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kura būtu pieļauta apstrīdētajā regulā, bet it īpaši arī uz faktu juridisko kvalifikāciju. Turklāt Vispārējā tiesa nekādi nav spiesta identificēt īpašu kļūdas veidu, piemēram, acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas attiecas uz katru no faktoriem, aplūkojot tos atsevišķi, lai attiecīgā gadījumā konstatētu pamatregulas 3. panta 9. punkta pārkāpumu. Savukārt šāda kļūda varētu izrietēt no visu vērā ņemto faktoru kopējas izvērtēšanas.

205. Turklāt Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nevienu kļūdu tiesību piemērošanā, atgādinādama pamatregulas 3. panta 9. punkta noteikumus, kuri attiecas uz pirmo faktoru, ka būtībā importa par dempinga cenām pieauguma iespējamībai ir jābūt ievērojamai, un pārbaudīdama, vai pierādījumi, tostarp Padomes izmantotie dati par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, pamatoja secinājumu, kuru šī iestāde ir izdarījusi apstrīdētajā regulā.

206. Visbeidzot, attiecībā uz argumentu par pamatojuma neesamību saistībā ar apstrīdētās regulas preambulas 68. apsvēruma atsevišķām daļām ir jāprecizē, ka šajā apsvērumā Padome norādīja, ka "varētu uzskatīt, ka pat tad, ja Ķīnas importa apjomi samazinātos proporcionāli vairāk nekā patēriņš, ievērojamie Ķīnas preču apjomi par zemām cenām patēriņa samazināšanās kontekstā ir tādi, kas rada kaitējumu, jo tas izraisīs nozīmīgu lejupēju spiedienu uz vispārējo cenu līmeni tirgū". Padome piebilda, ka "katrā ziņā neviens no atsevišķajiem faktoriem, kas minēti pamatregulas 3. panta 9. punktā, nevar būt izšķirīgs, lai lemtu par kaitējuma draudu pastāvēšanu. Drīzāk jāapsver viss faktoru kopums".

207. Ir taisnība, kā norāda *ArcelorMittal* u.c., ka pārsūdzētajā spriedumā nav ietverts neviens vērtējums saistībā ar šīs apstrīdētās regulas preambulas attiecīgā apsvēruma daļām, savukārt Vispārējā tiesa savu argumentāciju ir balstījusi uz šī paša apsvēruma citām daļām, proti, it īpaši tām, kuras attiecas uz datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām.

208. Tomēr es neuzskatu, ka šī daļējā neņemšana vērā, ko pārmet Vispārējai tiesai, varētu likt atcelt pārsūdzēto spriedumu.

209. Attiecībā uz apstrīdētās regulas preambulas 68. apsvēruma pēdējo daļu, kura ir saistīta ar pamatregulas 3. panta 9. punkta interpretāciju, manuprāt, Vispārējai tiesai nebija nekāda īpaša pienākuma sniegt atbildi šajā ziņā, jo tā tikai no nesakritībām, kas saistītas ar iestāžu vērtējumu attiecībā uz pirmo faktoru, nekādi nav secinājusi, ka Padome ir pārkāpusi šo pantu.

210. Attiecībā uz daļu tieši pirms apstrīdētās regulas preambulas 68. apsvēruma – no vienkāršas tās izlasīšanas izriet, ka tā bija tikai teorētisks pieņēmums, kā to apliecina darbības vārda "varēt" vēlējuma izteiksmes izmantošana, kurš ir formulēts jau pagaidu regulas stadijā un sniegts kā zaudējumu draudu iespējamais faktors nākotnē.

211. Taču, lai gan taisnība, ka Vispārējai tiesai ir jāpamato savi nolēmumi, šis pienākums nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tai ir detalizēti jāatbild uz katru kāda lietas dalībnieka minētu argumentu, it īpaši, ja tas nav pietiekami skaidrs un precīzs un nav detalizēti pierādīts [35]. Tā kā zaudējumu draudiem ir jābalstās uz faktiem un paredzamām un nenovēršamām izmaiņām apstākļos un tā kā *ArcelorMittal* u.c. nekādi nav norādījušas, ka ir tikuši izvirzīti šī gadījuma detalizēti pierādījumi, it īpaši iestāžu vai Vispārējā tiesā veiktās datu par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām ņemšanas vērā kontekstā, man nešķiet, ka Vispārējai tiesai būtu bijis pienākums it īpaši ņemt vērā minēto gadījumu, pārbaudot iestāžu veiktās analīzes pietiekami pārliecinošo raksturu attiecībā uz ekonomiskajiem datiem, kuri ir saistīti ar pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas a) apakšpunktā paredzēto faktoru.

212. Tādējādi es ierosinu noraidīt *ArcelorMittal* u.c. iebildumu, kas attiecas uz minēto faktoru.

ii) Par kļūdām tiesību piemērošanā attiecībā uz otro faktoru, kas paredzēts pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas b) apakšpunktā

213. *Otrais* faktors, kas paredzēts pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas b) apakšpunktā, attiecas uz "pietiekami lielu eksportētāja spēju pārdot savu produkciju vai arī nenovēršamu un ievērojamu šādas spējas pieaugumu, kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju [..], ņemot vērā to, ka ir pieejami citi eksporta tirgi papildu eksporta uzņemšanai".

– Vispārējās tiesas apsvērumi

214. Pārsūdzētā sprieduma 79. punktā Vispārējā tiesa vispirms norādīja, ka iestādes bija analizējušas Ķīnas eksportētāju faktiskās ražošanas jaudu rezerves un risku, ka Ķīnas eksports tiks novirzīts uz Savienības tirgu.

215. Tālāk pārsūdzētā sprieduma 81. punktā Vispārējā tiesa atgādināja, ka iestādēm, izvērtējot eksporta novirzīšanas risku uz Savienību, ir jāņem vērā ne tikai citu eksporta tirgu esamība, bet arī iespējamās izmaiņas eksportētāja valsts iekšējā patēriņā.

35 — Skat. it īpaši spriedumus *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija (C-404/04 P, EU:C:2007:6, 90. punkts) un *Lafarge*/Komisija (C-413/08 P, EU:C:2010:346, 41. punkts).

216. Atgādinājusi, ka pagaidu regulā Komisija paredzēja un apstrīdētajā regulā Padome apstiprināja, nesniedzot papildu pierādījumus, ka uz šī pamata var gaidīt, ka ievērojama daļa no nesen radītās papildu jaudas Ķīnā tiks novirzīta uz Eiropas tirgu (pārsūdzētā sprieduma 82. punkts), Vispārējā tiesa norādīja, ka iestādes "savā analīzē nav ņēmušas vērā "citu eksporta tirgu pastāvēšanu, kuri var absorbēt papildu eksportu", kaut arī tas ir prasīts pamatregulas 3. panta 9. punktā". Lai gan Vispārējā tiesa precizēja, ka Komisija bija minējusi Amerikas Savienotās Valstis, Alžīriju un Dienvidkoreju vienīgi, lai norādītu daļu, kādu šajās valstīs veido kopējais Ķīnas izcelsmes eksports, un paskaidroja, ka bija sagaidāms, ka īpaši Amerikas Savienoto Valstu tirgus ievērojami saruks, Vispārējā tiesa tomēr norādīja, ka "[nebija] sniegti nekāda veida precīzi dati attiecībā uz izmaiņām iepriekš minētajos tirgos un to spēju attiecīgā gadījumā absorbēt papildu eksportu". Tā piebilda, ka, "ja, kā to apgalvo iestādes, Ķīnas ražošanas jauda, kā arī eksporta apjomi pieauga (pagaidu regulas preambulas 118. apsvērums) un tajā pašā laikā pieauga šo iepriekš minēto trīs valstu īpatsvars kopējā Ķīnas eksportā, kā tas izriet no pagaidu regulas preambulas 119. apsvēruma, tas nozīmē, ka pieauga arī eksporta apjomi uz šīm trīs valstīm". Vispārējā tiesa arī uzskatīja, ka Komisijas secinājums attiecībā uz eksporta novirzīšanu uz Eiropas tirgu būtu jāskata kopsakarā ar faktu, ka attiecībā uz Eiropas tirgu iestādes sagaidīja ievērojumu pieprasījuma samazināšanos, kas ir elements, kura nebija iestāžu analīzē (pārsūdzētā sprieduma 83. punkts).

217. Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 84. un 85. punktā Vispārējā tiesa uzsvēra, ka nevienā brīdī iestādes nav atsaukušās, pirmkārt, uz Ķīnas iekšējo tirgu un šī tirgus iespējamo ietekmi uz iespēju absorbēt papildu ražošanas jaudas un, otrkārt, uz cenas ziņā tuvāko Krievijas un Ukrainas konkurentu, kuriem no 2006. gada piemēro antidempinga maksājumus, vienlaikus pazušanu, kas varēja vismaz daļēji izskaidrot Ķīnas izcelsmes eksporta uz Savienību procentuālās daļas pieaugumu attiecīgajā periodā.

218. Tādējādi Vispārējā tiesa secināja, ka iestāžu analīze attiecībā uz otro faktoru ir "nepilnīga attiecībā uz faktiem, kuri jāņem vērā" (pārsūdzētā sprieduma 91. punkts).

– *ArcelorMittal* u.c. argumentu kopsavilkums

219. *Arcelor Mittal* u.c. galvenokārt norāda, ka Vispārējā tiesa nav atspēkojusi pagaidu regulas preambulas 117. punktā ietvertos konstatējumus, ka pastāvēja būtiska pieejamā ražošanas jauda Ķīnā, kas esot pietiekami, lai secinātu, ka pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas b) apakšpunktā paredzētais faktors ir izpildīts. Tāpat pārsūdzētā sprieduma 84. punktā tā esot kļūdaini nospriedusi, ka iestāžu analīze bija nepilnīga, jo tās nebija izvērtējušas Ķīnas iekšējā tirgus spēju absorbēt papildu ražošanas jaudu. Šāda analīze tomēr esot veikta apstrīdētās regulas preambulas 69. un 70. apsvērumā. Visbeidzot, tā esot prasījusi iestādēm, lai tās sniegtu "precīzus datus" saistībā ar citu eksporta tirgu spēju absorbēt papildu eksportu, kas neesot prasīts pamatregulas 3. panta 9. punktā, tāpat kā arī iemesli, kas ir pamatā eksporta par dempinga cenām pieaugumam uz Savienību.

– Vērtējums

220. Saistībā ar pamatregulas 3. panta 9. punkta otro faktoru, manuprāt, tiek prasīts veikt pārbaudi divos posmos. Attiecībā uz pirmo posmu iestādēm ir jāpārbauda, vai pastāv "pietiekami liela eksportētāja spēja pārdot savu produkciju vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums, kas norāda uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju". Šī pirmā posma ietvaros iestādēm ir jāpārbauda, vai pašreizējā ražošanas spēja, kas ir "pietiekami liela" [brīvi pieejama], vai arī nenovēršams un ievērojams šādas spējas pieaugums eksporta valstī var tikt saistīts ar pieprasījuma izmaiņām šajā pašā valstī. Otrajā posmā, ja ievērojams šāda eksporta pieaugums ir iespējams, iestādēm ir jāņem "[vērā tas], ka ir pieejami citi eksporta tirgi [šī] papildu eksporta uzņemšanai".

221. Tādējādi, pretēji tam, ko apgalvo *ArcelorMittal* u.c., tikai tas vien, ka nozīmīga eksporta spēja ir brīvi pieejama eksporta valstī, pats par sevi nav pietiekami, lai secinātu, ka šis faktors ir izpildīts; vēl ir vajadzīgs, lai šī spēja "norād[ītu] uz ievērojamu eksporta par dempinga cenām palielināšanās iespēju" uz Savienības tirgu. Līdz ar to apstāklis, ka Vispārējā tiesa nav atspēkojusi konstatējumu, kas ietverts apstrīdētās regulas preambulas 117. apsvērumā, ir neefektīvs.

222. Turpretī *ArcelorMittal* u.c., manuprāt, ir taisnība tad, ja tās, kritizējot pārsūdzētā sprieduma 85. punktu, apgalvo, ka eksporta pieauguma iemesliem nav nozīmes, lai pārbaudītu pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas b) apakšpunktā paredzētā faktora izpildi.

223. Tomēr Vispārējās tiesas pieļautā kļūda šajā ziņā neietekmē pārējo vērtējumu spēkā esamību, kuri tai ir likuši secināt, ka iestādes nebija ņēmušas vērā visus tos atbilstošos pierādījumus saistībā ar otrā faktora pārbaudi, kuri ļauj noteikt zaudējumu draudu esamību.

224. Vispārējās tiesas šī faktora vērtējums vispirms ir balstīts uz iestāžu nepietiekami precīzu analīzi attiecībā uz citu tirgu, kuri nav Savienības tirgus, spējas absorbēt papildu eksportu no Ķīnas, kā arī Ķīnas iekšējā pieprasījuma ietekmes izvērtēšanu.

225. Saistībā ar pirmo aspektu, manuprāt, Vispārējā tiesa pamatoti ir nospriedusi, ka šajā lietā iestādēm bija jāsniedz precīzi dati par Amerikas Savienoto Valstu, Alžīrijas un Dienvidkorejas tirgu izmaiņām, kā arī to iespējamo spēju absorbēt papildu eksportu.

226. Pirmkārt, no pārsūdzētā sprieduma 83. punkta vienkāršas izlasīšanas izriet, ka, pretēji tam, ko apgalvo *ArcelorMittal* u.c., Vispārējā tiesa nav prasījusi, lai iestādes pārbaudītu visus iespējamos vai apsveramos eksporta tirgus. Tā tikai ir pārmetusi iestādēm, ka tās nekādi nav sniegušas precīzus datus attiecībā uz šiem trim tirgiem, lai gan tie vispārīgi bija norādīti pagaidu un apstrīdētajā regulā. Otrkārt, kad iestādes norāda noteiktu skaitu eksporta tirgu, tām zaudējumu draudu prognozes analīzes ietvaros ir jāsniedz pietiekami precīzi dati attiecībā uz izmaiņām šajos tirgos un to spēju absorbēt preču par dempinga cenām papildu eksportu. Proti, no brīža, kad tās ir identificējušas minētos tirgus, tikai tādā gadījumā to analīzē "tiek ņemti vērā" šie eksporta tirgi pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas b) apakšpunkta izpratnē kā attiecīgā produkta papildu eksporta iespējamie tirgi, kuri ir alternatīvi Savienības tirgum. Šie dati citu starpā var attiekties uz attiecīgo ražotāju eksporta stratēģijām, pieprasījuma izmaiņām šajos citos eksporta tirgos vai vēl tirdzniecības aizsardzības pasākumu esamību šajos citos tirgos.

227. Kā Vispārējā tiesa būtībā ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 83. punktā, kas nav ticis apstrīdēts, lai gan no pagaidu regulas un apstrīdētās regulas izriet, ka šo iepriekš minēto trīs tirgu īpatsvars kopējā Ķīnas eksportā bija pieaudzis attiecīgajā periodā, bija loģiski no tā secināt, ka bija pieauguši arī Ķīnas eksporta apjomi uz šiem tirgiem. Šajā kontekstā iestādēm bija jāspēj sniegt pietiekami precīzus datus, lai savas prognozes analīzes kontekstā tomēr secinātu, kā tās ir izdarījušas, ka papildu vai jaunas ražošanas jaudas Ķīnā vairāk tikšot novirzītas uz Eiropas tirgu, radot zaudējumu draudus Savienības ražošanas nozarei.

228. Attiecībā uz Ķīnas iekšējā pieprasījuma ietekmi, manuprāt, *ArcelorMittal* u.c. tikai kritizē Vispārējās tiesas veikto pierādījumu vērtējumu, nedz norādot, nedz *a fortiori* pierādot minēto pierādījumu sagrozīšanu. Tādēļ šī kritika ir nepieņemama.

229. Katrā ziņā ārpus vispārīgiem apsvērumiem attiecībā uz Ķīnas iekšējo pieprasījumu, kuri ir ietverti galīgās regulas preambulas 70. apsvērumā, lai atbildētu uz dažu Ķīnas ražotāju apsvērumiem izmeklēšanas procedūras laikā, iestādes, šķiet, ir spriedušas tādējādi, ka Ķīnas pieprasījums nepastāvēja, jo pagaidu regulas preambulas 117.–119. apsvērumā, kuri ir apstiprināti apstrīdētajā regulā, tam nav veltīta neviena no to daļām. Ne Padome, ne *ArcelorMittal* u.c. neapstrīd, kā to būtībā ir atzinusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 81. punktā, ka attiecībā uz pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās

daļas b) apakšpunktā minētā faktora (objektīvu) pārbaudi tiek prasīta izmaiņu analīze eksportētāja valsts iekšējā patēriņā. Tādējādi, manuprāt, pārsūdzētā sprieduma 84. punktā Vispārējā tiesa pamatoti ir pārmetusi iestādēm, ka tās nav minējušas Ķīnas iekšējā tirgus iespējamo ietekmi uz iespēju absorbēt papildu ražošanas jaudas.

230. Tādēļ es ierosinu noraidīt *ArcelorMittal* u.c. norādītās iespējamās kļūdas tiesību piemērošanā attiecībā uz pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas b) apakšpunktā paredzēto otro faktoru.

iii) Par kļūdām tiesību piemērošanā attiecībā uz trešo faktoru, kas paredzēts pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas c) apakšpunktā

– Vispārējās tiesas apsvērumi

231. Pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas c) apakšpunktā paredzētā faktora izpildi Vispārējā tiesa izvērtēja pārsūdzētā sprieduma 86.–90. punktā.

232. Vispirms pārsūdzētā sprieduma 86. punktā Vispārējā tiesa ir atgādinājusi, ka Komisija pagaidu regulā apgalvoja, ka nebija pamata uzskatīt, ka ekonomikas apstākļos, kurus raksturo būtisks pieprasījuma kritums, rastos tendence – palielinās zemās cenas, bet, tieši pretēji, zemas cenas paliks zemas, un ka it īpaši, iespējams, tikšot izmantotas šādas zemās cenas, lai vienotos par Savienības ražotāju piedāvāto cenu samazinājumu, izraisot vienlaikus pārdošanas apjomu un cenu kritumu.

233. Tālāk pārsūdzētā sprieduma 87. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka dati par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām rāda, ka, pretēji tam, ko apgalvoja Komisija, Ķīnas izcelsmes importa cenas stipri pieauga situācijā, kad Savienības tirgus būtiski saruka, jo pieejamie dati liecina par būtisku cenu pieaugumu Ķīnas izcelsmes importam – vairāk par 35 % laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām, turpretī tajā pašā laikā Savienības ražošanas nozares cenas bija pieaugušas par 18,7 %.

234. Pārsūdzētā sprieduma 88. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka Padome nav sniegusi nevienu pierādījumu, ar ko var izskaidrot pretrunu, kas pastāv starp pagaidu regulā sniegtajiem pierādījumiem un pierādījumiem, kuri izriet no datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām. Lai gan Komisija šo cenu pieaugumu patiešām bija saistījusi ar izejvielu cenu pieaugumu un pēdējais pieaugums notika 2008. gada oktobrī, Vispārējā tiesa uzsvēra, ka Padome nav sniegusi nevienu precizējumu, ne papildu paskaidrojumu attiecībā uz izmaiņām izejvielu cenās un izmaksās par enerģiju attiecībā uz laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām.

235. Katrā ziņā pārsūdzētā sprieduma 90. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, pat ja pieņemtu, ka tas ir cenu pieauguma iemesls, šis apstāklis nav tāds, lai varētu pamatot Komisijas secinājumus attiecībā uz negatīvajām sekām, kuras Ķīnas izcelsmes importa ļoti zemās cenas radīja Savienības ražošanas nozares cenām un apjomiem. Šajā ziņā Vispārējā tiesa nosprieda, ka, ņemot vērā datus par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, no šīs lietas faktiem neizriet, ka pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas c) apakšpunktā paredzēto kritēriju varētu uzskatīt par izpildītu. Tā arī uzsvēra, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām bija samazinājusies tikai par 0,1 procenta punktu.

236. Vispārējā tiesa noraidīja arī Padomes argumentu, ka pastāvēja "līdzīgums" cenu izmaiņās, turklāt norādot, ka Savienības ražošanas nozares un Ķīnas izcelsmes importa pārdošanas cenu atšķirība ir būtiski sarukusi laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām (pārsūdzētā sprieduma 89. punkts).

237. No tā Vispārējā tiesa izdarīja secinājumu, ka trešā faktora analīzē ir nesakritības starp Komisijas prognozēm, kuras apstiprināja Padome apstrīdētajā regulā, un atbilstošajiem datiem par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām (pārsūdzētā sprieduma 91. punkts).

– *ArcelorMittal* u.c. argumentu kopsavilkums

238. *ArcelorMittal* u.c. galvenokārt pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 87.–90. punktā ar savu faktu vērtējumu ir aizstājusi iestāžu vērtējumu, neņemot vērā apstākli, ka, pat ja Savienības ražotāji bija paaugstinājuši savas cenas un saglabājuši savu tirgus daļu pēc izmeklēšanas perioda beigām, Savienības ražošanas nozares rentabilitāte bija būtiski kritusies šī paša perioda laikā, kas liecinot, ka cenas bija faktiski pazeminātas. Turklāt, kaut gan *ArcelorMittal* u.c. atzīst, ka dati par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām pierādot, ka importēto preču un Savienības ražotāju preču cenas bija pieaugušas pēc izmeklēšanas perioda beigām, tās pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav ņēmusi vērā faktu, ka šis pieaugums bija saistīts ar izejvielu cenu pieaugumu un ka katrā ziņā šāds pieaugums nebija novērsis cenu pazemінājumu, ko radījis imports un kas joprojām saglabājās būtisks, kā to bija konstatējušas iestādes.

– Vērtējums

239. Es neuzskatu, ka *ArcelorMittal* u.c. argumentāciju varētu atbalstīt.

240. Ir jāatgādina, ka zaudējumu draudu kontekstā imports par dempinga cenām, neraugoties uz tā cenu līmeni, (vēl) nav radījis zaudējumus Savienības ražošanas nozarei.

241. Pamatregulas 3. panta 9. punkta otrās daļas c) apakšpunktā iestādēm tiek prasīts, lai tās izvērtētu, "vai importēto preču cenas ievērojami samazina cenas vai arī kavē cenu pieaugumu, kas pretējā gadījumā būtu noticis, un, iespējams, palielina pieprasījumu pēc turpmākā importa".

242. Tādējādi turpmākais imports, kas minēts šajā pantā, ir jānosaka tādā cenu līmenī, lai Savienības ražošanas nozares cenas varētu tikt ievērojami samazinātas vai nevarētu tikt būtiski paaugstinātas, ļaujot sagaidīt pieprasījumu pēc turpmākā importa.

243. Šajā kontekstā es norādu, ka *ArcelorMittal* u.c. atzīst, ka gan Ķīnas izcelsmes importa cenas, gan Savienības ražošanas nozares cenas pieauga pēc izmeklēšanas perioda beigām, taču tās uzskata, ka Savienības ražošanas nozares cenas tomēr bija samazinātas, jo šīs ražošanas nozares rentabilitāte bija būtiski kritusies.

244. Ar šādu argumentāciju tiek lūgts, lai Tiesa no jauna izvērtē faktus, kas neietilpst tās kompetencē apelācijas ietvaros.

245. Turklāt *ArcelorMittal* u.c. uzsvērtais apstāklis, ka, lai gan laikposmā pēc izmeklēšanas perioda beigām bija cenu kāpums, joprojām saglabājās Ķīnas izcelsmes importa cenu pazemінājums, ir saistīts ar to, ka šis imports tika īstenots par zemākām cenām nekā tās, kuras piedāvāja Savienības ražošanas nozare. Šis apstāklis vien, it īpaši, ja cenu atšķirība samazinājās un runa ir par zaudējumu draudu izvērtēšanu, neļauj noteikt, vai prognozes analīzes ietvaros, kas ir jāveic, ņemot vērā pamatregulas 3. panta 9. punkta otrajā daļā paredzēto trešo faktoru, ir iespējams, ka turpmākais imports nonāk Savienības tirgū tādā cenas līmenī, ka tas ievērojami samazina Savienības ražošanas nozares cenas vai kavē šo ražošanas nozari būtiski paaugstināt šīs cenas.

246. Turklāt, tikai izlasot pārsūdzētā sprieduma 88. un 90. punktu, ir acīmredzami, ka Vispārējā tiesa nav "ignorējusi" Padomes paskaidrojumu, ka Ķīnas izcelsmes importa cenu pieaugums esot saistīts ar izejvielu cenu pieaugumu. Pat pieņemot, ka tas tā bija, pārsūdzētā sprieduma 90. punktā Vispārējā tiesa noraidīja iespēju, ka šis apstāklis šajā lietā (proti, ņemot vērā konstatēto Ķīnas izcelsmes importa un Savienības ražošanas nozares cenu pieaugumu) varētu pamatot Komisijas secinājumu, ka pastāvēja Ķīnas izcelsmes importa "ļoti zemo" cenu negatīva ietekme uz Savienības ražošanas nozares cenām.

247. Neraugoties uz *ArcelorMittal* u.c. teikto, manuprāt, Vispārējā tiesa nav ar savu vērtējumu aizstājusi iestāžu vērtējumu. Atbilstoši iepriekš 63. un 67. punktā atgādinātajai judikatūrai tā ir pārbaudījusi, vai ekonomiskie dati par laikposmu pēc izmeklēšanas perioda beigām, kurus ir izmantojušas iestādes, apstiprināja gadījumus, kurus Komisija bija paredzējusi pagaidu regulā, proti, gadījumus, kurus, lai gan pastāvēja attiecīgie dati, bija apstiprinājusi Padome apstrīdētajā regulā.

248. Šāda pārbaude tiesā vēl jo vairāk ir pamatota prognozes rakstura izvērtēšanas dēļ, kuru iestādēm ir lūgts veikt saistībā ar zaudējumu draudu esamības noteikšanu pamatregulas 3. panta 9. punkta izpratnē.

249. Līdz ar to es ierosinu noraidīt *ArcelorMittal* u.c. iebildumus saistībā ar kļūdām tiesību piemērošanā, kuras esot pieļāvusi Vispārējā tiesa attiecībā uz pamatregulas 3. panta 9. punkta otrajā daļā paredzētā trešā faktora pārbaudi.

250. Visu šo iemeslu dēļ es ierosinu noraidīt arī Padomes apelācijas sūdzības trešo pamatu, kā arī *ArcelorMittal* u.c. apelācijas sūdzības otro pamatu un trešā pamata otro daļu, kuri ir saistīti ar pamatregulas 3. panta 9. punkta un 6. panta 1. punkta kļūdainu interpretāciju un kļūdām tiesību piemērošanā attiecībā uz faktoru par zaudējumu draudiem pārbaudi.

D – *Par Padomes apelācijas sūdzības ceturto pamatu saistībā ar Vispārējās tiesas pieļautu kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā ir aizstājusi iestāžu sniegto vērtējumu ar savu vērtējumu par ekonomiskajiem faktoriem*

1) Lietas dalībnieku argumentu kopsavilkums

251. Padome, kuru atbalsta Itālijas Republika, apgalvo, ka Savienības ražošanas nozares stāvokļa izvērtēšana un turpmākā analīze par zaudējumu draudu esamību ir sarežģītas un tām ir ekonomisks raksturs. Līdz ar to atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Vispārējā tiesa savas pārbaudes tiesā ietvaros nevar aizstāt Savienības iestāžu vērtējumu ar savu vērtējumu par sarežģītiem ekonomiskajiem faktoriem. Tomēr tieši to pārsūdzētajā spriedumā esot izdarījusi Vispārējā tiesa, selektīvi interpretējot pierādījumus, piešķirot atšķirīgu nozīmi dažiem faktiem un ignorējot citus apstrīdētajā regulā veiktos konstatējumus. Tādējādi, pēc Padomes un Itālijas Republikas viedokļa, Vispārējā tiesa ir pārsniegusi savu kompetenci.

252. *Hubei* it īpaši atgādina, ka, pat ja iestādēm ir piešķirta plaša novērtējuma brīvība, lai veiktu sarežģītus faktu un ekonomiskos vērtējumus, tie tomēr nav atbrīvoti no pārbaudes tiesā.

2) Analīze

253. Kā jau es esmu vairākkārt precizējis šajos secinājumos, pārbaude, kas Vispārējai tiesai ir jāveic saistībā ar iestāžu veikto ekonomisko datu izvērtēšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, ietver iestāžu sniegtās ekonomiska rakstura datu interpretācijas kontroli, kurā ietilpst uzdevums pārbaudīt ne vien pierādījumu, kurus tās ir izmantojušas, pareizību, ticamību un saskanību, bet arī to, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai ar šiem pierādījumiem var pamatot no šīs informācijas izdarītos secinājumus.

254. Padomes apelācijas sūdzības šī pamata, kas ir formulēts īpaši vispārīgi, izvērtēšanas iznākums, manuprāt, ir nedalāmi atkarīgs no iznākuma, kas tiks sniegts attiecībā uz iepriekšējiem pamatiem. Galu galā tas pārklājas ar detalizētākiem apgalvojumiem, kurus ir izklāstījuši apelācijas tiesvedības dalībnieki, attiecībā uz Vispārējās tiesas vērtējumiem saistībā ar Savienības ražošanas nozares neaizsargātības stāvokļa pārbaudi un ar to faktoru pārbaudi, kas ļauj noteikt zaudējumu draudus pamatregulas 3. panta 9. punkta izpratnē.

255. Tā kā es uzskatu, ka šie pamati nevar tikt apmierināti, ierosinu noraidīt arī Padomes apelācijas sūdzības ceturto pamatu.

256. Līdz ar to, tā kā, manuprāt, nevienu no apelācijas sūdzību pamatiem nevar atbalstīt, es ierosinu pilnībā tos noraidīt.

VII – **Par tiesāšanās izdevumiem**

257. Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.

258. Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

259. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 140. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

260. Tā kā *Hubei* ir prasījusi piespriest Padomei un *ArcelorMittal* u.c. atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Tiesai, manuprāt, ir jākonstatē, ka apelācijas sūdzību iesniedzējām spriedums ir nelabvēlīgs, es ierosinu tām piespriest segt savus, kā arī atlīdzināt *Hubei* tiesāšanās izdevumus.

261. Komisijai un Itālijas Republikai, tā kā tās ir iestājušās lietās, ir jāsedz savi tiesāšanās izdevumi pašām.

VIII – **Secinājumi**

262. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, es ierosinu Tiesai nospriest šādi:

— apelācijas sūdzības noraidīt;

— Eiropas Savienības Padome un *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s.* u.c. atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

— Eiropas Komisija un Itālijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.